

Tsipras i Skt. Petersborg: 'En ny, økonomisk verden er under skabelse'

20. juni 2015: I en tale til Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum opfordrede den græske premierminister Alexis Tsipras Europa til at erkende, at tyngdepunktet er skiftet afgørende fra Europa til BRIKS med allierede lande. De få citater, der på nuværende tidspunkt er tilgængelige fra TASS, det britiske *Guardian* og andre medier indikerer, at Tsipras' tale må have været en bombe.

»Hvorfor er jeg her, og ikke i Bruxelles? Jeg er her, fordi jeg er overbevist om, at Rusland har en stor rolle at spille«,

sagde Tsipras i en tale, der med sikkerhed vil vække hans europæiske 'partneres' vrede.

»Verden er ikke længere, hvad den plejede at være. I Europa har vi længe haft en illusion om, at vi i bogstavelig forstand var universets omdrejningspunkt; vi anså os selv for at være verdens centrum og fortsatte med udelukkende at se og være beroende af vores allernærmeste omgivelser ... «

»Ikke desto mindre har planetens centrum allerede flyttet sig fra dette sted, fordi nyligt fremvoksede kræfter begynder at spille en mere vital rolle på det økonomiske og geopolitiske niveau.«

Med en bemærkning om, at Ruslands globale rolle var voksende, fortsatte han,

»G8-gruppen og den voksende betydning af regionalt samarbejde i Asien og G20, så vel som også øget samarbejde mellem BRIKS-landene, indikerer, at en ny, økonomisk verden

er under skabelse«, sagde Tsipras.

»Den Eurasiske Union, en ny organisation med regional integration, er et potentielt eksempel på nye kilder til produktion af rigdom, fordele og økonomisk magt«,

fortsatte den græske premierminister.

Han påkaldte nødvendigheden af at tage udfordringen, med bekæmpelse af fattigdom, arbejdsløshed og marginalisering af forskellige samfundsgrupper, som fortsat findes, op.

»Man bør tage i betragtning, at tyngdepunktet for global, økonomisk udvikling er ved at flytte sig, og alle globale udfordringer bør modtages med et øje for denne kendsgerning. Følgelig vil den økonomiske udviklingsproces foregå i et hurtigere tempo«, sagde Tsipras.

Det mest presserende spørgsmål for den vestlige verden, sagde han, iflg. TASS, bør være spørgsmålet om, hvorvidt den vil være i stand til at respondere til nutidige udfordringer ved at bygge bro til udviklingslandene gennem samarbejde, og om Vesten fortsat vil hellige sig de gamle dogmer og fortsætte med at bygge mure rundt om sig selv?

Tsipras beskrev Ukraine-krisen som et nyt, ustabilitetens sår i Europas hjerte. Det er efter hans mening et dårligt tegn for internationale relationer.

»I stedet for rigdom og økonomisk samarbejde, er processer, der fører til krig, militarisering og pålægning af sanktioner ved magt begyndt i regionen. Det er en ond cirkel, der bør brydes så hurtigt som muligt«,

sagde Tsipras og krævede, at Minsk-aftalerne blev gennemført til afgørelse af Ukrainespørgsmålet.

»Som I alle ved, så befinder vi os i øjeblikket i centrum for en storm, en malstrøm, men vi bor nær havet, og vi er derfor ikke bange for havet. Vi er parat til at besejle nye

have og nå nye, sikre havne ... «

»Det problem, vi står overfor, er dybt rodfæstet i den proces, jeg har beskrevet. EU bør forfølge sin egen kurs. EU bør vende tilbage til sine oprindelige principper om solidaritet og social retfærdighed. At sikre gennemførelsen af strenge, økonomiske forholdsregler fører ingen steder hen. Grækenlands såkaldte problem er hele den Europæiske Unions problem. Med en besættelse af nedskæringspolitik ('nøjsomhedspolitik'), der blot gør recessionen dybere, er dette umuligt. Problemet hedder ikke Grækenland, men Eurozonen. Spørgsmålet er, om Eurozonen vil udgøre grundlaget for vækst og solidaritet ... «

Tsipras sagde også, at Grækenland fortsat er en grundpille af stabilitet og tryghed og søger at blive en bro for samarbejde og et omdrejningspunkt for handel og kulturelle og finansielle udvekslinger på korsvejen for tre kontinenter. Vi vil søge at blive en bro for samarbejde med traditionelle venner, som Rusland, og at udvikle samarbejde med nye venner.

Zepp-LaRouche giver et omrids af strategisk situation på Silkevejskonference i Yiwu, Kina

20. juni 2015 – I en tale i denne uge på det Internationale Forum for det Økonomiske Silkevejsbæltets Byer, i Yiwu, Kina, bragte Helga Zepp-LaRouche kendsgerningerne om den strategiske situation, verden står overfor, til en forsamling på flere hundrede udenlandske og kinesiske gæster. Alt imens

entusiasmen omkring »Ét bælte, én vej«-perspektivet var stor, var der stadig en mangelfuld forståelse for den strategiske trussel, der er i stand til fuldstændigt at torpedere dette projekt. Forummet var arrangeret af Renmin Universitets Chongyang-institut for Finansstudier, Huanqui.com (*Global Times*) og Byen Yiwus Folkeregning. Forummet så deltagelse af ledende, kinesiske lærde, et medlem af den Nationale Folkekongres' Komite for Udenrigsanliggender, flere forhenværende statsoverhoveder og flere diplomater fra mange lande i verden langs med Bæltet og Vejen, så vel som andre steder fra.

Zepp-LaRouche var blevet bedt om at give sine kommentarer til den europæiske reaktion til »ét bælte, én vej«-projektet. Hun blev introduceret som den person, der først bragte idéen om Silkevejsbæltet til Europa. Hun indledte sine kommentarer med at påpege faren for et finanskollaps, hvis Trojkaen fremtvinger en græsk statsbankerot og en exit fra EU og påpegede især de milliarder af dollar i derivater, der er knyttet til gælden.

»Et kaotisk kollaps kan kun forhindres, hvis EU og de europæiske nationer går ind på at sammenkalde til en europæisk gældskonference, i traditionen efter gældskonferencen for Tyskland i 1953, der lagde grunden til det tyske, økonomiske mirakel i efterkrigstiden«, sagde Zepp-LaRouche.

Hun lagde dernæst vægt på den alternative politik, der er associeret med Alexander Hamilton, og som var blevet anvendt ved skabelsen af Kreditanstalt für Wiederaufbau og Hermann Abs' og Alfred Herrhausens industribanktradition, til rekonstruktion af den tyske økonomi.

Hun påpegede også den afgørende rolle, som Tyskland spiller ved enhver genoplivelse af den europæiske økonomi og understregede den enorme skade, som sanktionerne mod Rusland, efter amerikansk dekret, havde påført tysk økonomi. Hun bemærkede, at der var betydningsfulde kræfter i Tyskland,

inklusive to tidligere kanslere, der gik imod de katastrofale forholdsregler, der blev taget på det seneste G7-topmøde.

»Nogle af disse ledere erkender, at den tyske økonomi i sig selv er ligeså meget målet for en geopolitisk konfrontation mod Rusland, og som søger en vej til at overvinde dette dilemma«, sagde hun.



EIR's seneste rapport, »Den Nye Silkevej bliver til

Verdenslandbroen«, 370 sider (engelsk). Se udførlig,

dansk introduktion med samme titel v/Helga Zepp-LaRouche

Zepp-LaRouche opfordrede til, at den Europæiske Fond for Strategisk Investerings kommende topmøde, der vil se Kinas premierminister Li Keqiang som deltager, bliver en begivenhed for medfinansiering af den Nye Silkevej. Hun understregede konceptet om infrastruktur-investeringskorridorer som fokus for de nye transportnetværk, der bygges for at højne produktiviteten og levestandarden for folkeslagene langs med Vejen og Bæltet og pegede på Ruhr-distriktet og højteknologiske industricentre som Bad-Württemberg og Rhin-Main som eksempler på, hvad der kan udvikles langs med ruten. Hun henviste til det arbejde, som Schiller Instituttet og *EIR* har gjort for at udvikle dette koncept, og viste et grafisk indslag af forsiden af den seneste *EIR*-rapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«.

Zepp-LaRouche afsluttede sin tale med et citat fra Gottfried Leibniz' *Novissima Sinica*, hvor Leibniz taler om det Eurasiske Kontinents to poler, der må tage hinanden i hånden, hvilket ville give hvert land og hver region ind imellem mulighed for højnelse.

Zepp-LaRouches indlæg vakte en højspændt reaktion, både blandt hendes medpanellister, der var fra Kasakhstan, Spanien, Polen, Ukraine og Kina, såvel som også blandt publikum. Under spørgeperioden var der en diskussion om nødvendigheden af en ny finansarkitektur, hvor Zepp-LaRouche understregede den strategiske vigtighed af de nye, finansielle principper, der ligger til grund for AIIB og BRIKS' Nye Udviklingsbank. Mange mennesker kom hen til Zepp-LaRouche efter hendes præsentation for at tale med hende og studere rapporten.

På konferencens første dag var der også et panel med *EIR's* Washington-korrespondent Bill Jones om Bæltet og Vejen og den internationale handels nye form, hvor Jones understregede den enestående betydning af Bæltet og Vejen i det nuværende, historiske øjeblik som en måde, hvorpå den nuværende, finansielle og strategiske krise kan overvindes, en krise, der nu overvælter Europa og USA, samt også behovet for at overvinde Obamaregeringens nuværende, geopolitiske sabotage, for at bringe USA ind i en positiv, samarbejdende relation med Kina omkring Bæltet og Vejen, samt arbejde for menneskehedens fælles mål. Nogle af de kinesiske, akademiske lærde gav udtryk for pessimisme med hensyn til, om USA's politik ville skifte. Dette gav Jones lejlighed til virkeligt at forklare den katastrofe, der finder sted i USA, og det underliggende, økonomiske behov for en ny orientering i USA. Senere på dagen under et tredje panel fremførte CFR's Ariella Viehe det hjernedøde argument, at USA i realiteten havde en »Ny Silkevejspolitik«, og at denne politik ville komplementere Kinas Bælte og Vej. Under diskussionen efterfølgende CFR-panelet fik Schiller Instituttets delegation lejlighed til at afsløre den totalt politiske natur af Obamas »handelsinitiativ« og dettes manglende evne til så meget som at overvinde den hurdle, der hedder USA's Kongres. Dette førte også til en diskussion om behovet for en ny model for handelsrelationer, der er baseret på 'fair' (retfærdig) snarere end 'fri' handel.

Løsningen begynder lige her i USA.

Helmut Schmidt: Slet gælden. Eurozonen producerer kun trusler.

Græsk gældsrapport udelukket af medierne.

Yderligere græsk interesse for BRIKS.

Fra LaRouche-bevægelsen, 19. juni 2015:

Netop, som Lyndon LaRouche indledte sin femte, historiske 'Fireside Chat'[1] med det amerikanske folk og med sin udbredte organisation torsdag aften, som forberedelse til et nyt præsidentskab, gjorde hans udtalelse om den græske krise fra i går et dybt indtryk på nogle vigtige ledere i hele verden. Ingen ud over LaRouche har turdet sige, at en ny, græsk drakme ikke nødvendigvis vil falde i værdi, men rent faktisk kunne stige, fordi det er eurosystemet, der er slået fejl, ikke Grækenland

Samtidigt bevægede kampen for Grækenland sig mod en

beslutning. Angela Merkel arrangerede endnu en på forhånd fejlslagen forhandlingsrunde ved på en barsk måde at fordømme grækerne over for det tyske parlament onsdag. Da Eurogruppens finansministre igen nægtede at give Grækenland en høring og afbrød deres eget møde, blev der indkaldt til et hastemøde mandag for Eurogruppens regeringsledere, som en sidste chance for Grækenland til at underkaste sig.

Den europæiske Centralbank er i færd med at arrangere et stormløb på de græske banker i forsøg på at tvinge Tsipras-regeringen i knæ. ECB-repræsentant Benoit Coeure sagde, at de græske banker muligvis ikke kunne åbne på mandag.

LaRouche sagde:

»Det er sådan, man kolliderer et banksystem. Grækerne har måske kun nogle få dage at handle i.«

»Elementer i det transatlantiske område, inkl. USA, er bankerot. Derfor er hele den græske udvikling afhængig af, at euroen drives bankerot. Og den eneste måde at gøre det på er ved simpelthen at lukke skidtet ned og bygge en ny, økonomisk struktur.«

Den græske premierminister Tsipras ankom til Skt. Petersborg i går for at deltage i Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum og for at mødes med Putin.

LaRouche sagde:

»De vil orientere sig mod Asien. Det græske system vil blive semi-europæisk, orienteret mod Asien.«

»Deltagelse i Ufa vil være meget nyttigt«, sagde LaRouche.

»Det vigtigste kommer i USA. Det betyder 'Obama ud!' På dette grundlag, ved at gøre dette ordentligt, er krisens afslutning forhånden. Wall Street er bankerot; bare afskriv det som en bankerot ting. Det er simpelt hen en svindelinvestering.«

»Det problem, vi har, er, at Obamaregeringen stadig lurer der. Fjern den regering, og få en anstændig regering. Eller få noget i gang, der vil føre til en anstændig regering.

Det ville være en stor forbedring af verdenssituationen.«

Obama bragte øjeblikket for en rigsretssag imod ham meget nærmere i går ved at tvinge 'Fast Track' igennem Repræsentanternes Hus i alliance med republikanerne imod demokraterne, i samarbejde med John Boehner og Mitch McConnell snarere end sit eget parti. Han gjorde det i en sammensværgelse med republikanere, udelukkende gennem republikanske stemmer, og demokraterne er fuldstændigt rasende på ham.

Der behøves kun ét kongresmedlem, eller et af partierne, for at indlede en rigsretssag imod Obama. Dette er den passende anledning til at gøre det.

Helmut Schmidt: Annuller gælden.

Den tidligere tyske kansler, Helmut Schmidt, krævede en slettelse af store dele af den ubetalelige, græske gæld, under et 12 min. langt interview med det halvofficielle, græske presseagentur, ANA-MPA. Dette kommer blot få dage efter Schiller Instituttets konference i Paris, hvor Lyndon LaRouche pegede på, at Helmut Schmidt, sammen med tidl. kansler Gerhard Schröder og udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier, spiller en hovedrolle i at forhindre faren for krig, for hvilken den græske krise kunne fungere som udløser.

Alt imens Schmidt sagde, at en uorganiseret Græxit kunne føre til en katastrofe, så sagde han også, at Grækenland aldrig skulle have tilsluttet sig Eurozonen, og at, hvis det stadig havde drakmen, kunne problemet være blevet løst på en lettere måde. Men han var bestemt mht. gælden. På et spørgsmål om annulleringen af den græske gæld med London-gældsaftalen for

Tyskland i 1958 som model, svarede Schmidt.

»Jeg må sige, at jeg mener det er helt udelukket, at Grækenland skulle blive i stand til at tilbagebetale sin gæld. Det meste af gælden bør annulleres.«

Mht. spørgsmålet og krigsskadeerstatninger til Grækenland sagde han, at eftersom Grækenland ikke deltog sammen med USA, England, Frankrig og Sovjetunionen, der sammen med Tyskland indgik aftalen »2+4« om ikke at modtage krigsskadeerstatninger, med Sovjetunionens betaling som eneste undtagelse, sagde Schmidt, at den græske finansministers synspunkter om dette spørgsmål ikke i alle tilfælde kan anses for at være helt forkert.

»Jeg mener ikke, at disse krav om compensation er blevet afsluttet legalt og politisk.«

Alt imens han sagde, at det var en fejltagelse, at Grækenland gik med i Eurozonen i 1991, og i Maastricht, så sagde han, at det retrospektivt kunne korrigeres på en koordineret måde, men hvis det sker på en uordentlig måde, vil det få ødelæggende virkninger, og han tilføjede,

»Visdommen hos Grækenlands kreditorer er ikke overvældende stor.«

Han fremkom dernæst med sit eget forslag og sagde,

»vi har brug for en europæisk investeringsplan til gavn for Grækenland, som ikke kun kan blive finansieret fra Tyskland, men også fra Tyskland, og ligeledes en aftale om afskrivning af en stor del af Grækenlands akkumulerede gæld.«

Han gjorde det ligeledes klart, at det er »nonsens« at sige, at det tyske folk er blevet »åreladet« af Grækenland, hvilket er, hvad tyskere hver dag læser i løgne-medierne ... Forespurgt om, hvordan han ser fremtiden for Europa i lyset af den græske krise, sagde han, at man må se bredere på det og sagde, at det

ikke kun er mht. Grækenland, at Europa har handlet i indbyrdes uoverensstemmelse, men også mht. Rusland og konflikten i Ukraine. Han nævner også ISIS i Irak og Syrien.

»Der er mange problemer, der presser Europa, og for hvilke der, på nuværende tidspunkt, ikke tilbydes løsninger.«

Eurozone frembringer kun trusler

Gårsdagens møde mellem 19 europæiske finansministre i Luxembourg for at drøfte den græske krise, gav intet resultat bortset fra flere vrede trusler og krav om, at Grækenland totalt skal underkaste sig deres morderiske diktater.

Donald Tusk, formand for Europarådet, meddelte umiddelbart efter mødet, at han ville indkalde alle Eurozonens statsministre og premierministre til et hastemøde i Bruxelles mandag, den 22. juni. »Tiden er inde til at drøfte den græske situation på højeste, politiske niveau«, sagde han, rapporterede *Financial Times* i går eftermiddag.

Den hollandske finansminister, Jeroen Dijsselbloem, der var ministermødets formand, brokkede sig over, at der endnu ikke var en aftale i sigte og beskyldte den græske finansminister Varoufakis for at have præsenteret »for få tiltag, der var troværdige og seriøse«, rapporterede *Associated Press*. Tiden er ved at løbe ud, og tiden er nu inde for grækerne til at indgive »nye« forslag i løbet af de næste par dage, råbte han. Inden mødet gentog Dijsselbloem, at gældssanering »ikke lå i kortene«. *Financial Times* rapporterer, at Dijsselbloem for første gang havde indrømmet, at, for at Grækenland kunne få frigivet de 7,2 mia. euro, det søger om, skal landet acceptere en tredje forlængelse af bailout-programmet.

Administrerende direktør for IMF, Christine Lagarde, krævede på sin side mere mord. Hun advarede om, at Grækenlands forslag »ikke kan være røgslør og spejle«, men må være »troværdige«.

Ifølge rte.ie. websiden erklærede hun, at Grækenland ikke vil få ekstra tid til at betale de 1,6 mia. euro, det skylder Fonden ved månedens slutning.

»Der bliver ikke nogen ekstra betalingsfrist«, hvædede hun.

»Jeg har en betalingsdato, der hedder den 30. juni. Hvis det ikke er betalt til den 1. juli, så er det ikke betalt. Ingen frist på en måned eller to, som jeg har hørt; betalingsfristen er den 30. juni.«

Græsk gældsrapport udelukket i medierne

Den græske gældskommissions rapport, der erklærer hele bailout-gælden for »odiøs« og »ubetalelig«, er bogstaveligt talt blevet udelukket i de største, engelsksprogede, internationale medier. Selv Grækenlands engelsksprogede aviser har udelukket det. *Kathimerini*, den førende, neoliberale avis, inkluderede en linje om det, begravet i en artikel om et andet emne. Men Gældskommissionsrapporten er på hele blog-sfæren på utallige websider og i udstrakt grad dækket i spansksprogede medier, både i Spanien og Latinamerika. Flere websider, såsom Centret for Forskning i Globalisering, blandt andre, offentliggjorde den Detaljerede Opsummering eller kortere opsummeringer af hvert kapitel.

Internationale medier er fulde af rapporter om det faktum, at guvernøren for Bank of Greece, Yannis Stournaras, i bankens officielle rapport indskød en advarsel om, at hvis Grækenland går i betalingsstandsning, ville det blive smidt ud af Eurozonen og EU. Hans rapport blev afvist af parlamentet, så snart den blev indgivet, af formand Zoe Konstantopoulou, som værende »uacceptabel« og et »udemokratisk« forsøg på »at skabe et *fait accompli* og forhindre et modforslag om gældssanering«.

Stournaras blev udnævnt af den tidligere regering som en belønning for, som finansminister i 2012-2014, hver dag at

kysse bagdelen af EU-kommissionen/ECB/IMF-Trojkaen. Han anses for at være en idiot og en lakaj for det europæiske oligarki, og er totalt miskrediteret.

Selv Ambrose Evans-Pritchard kalder, i sin klumme i går i *Daily Telegraph*, Stournaras' påstande for »tåbelige« og siger, at EU ikke ville vove at smide Grækenland ud. Evans-Pritchard sagde, at Stournaras' handling, når han skal forestille at være en »neutral« skikkelse, »fortæller os meget om råddenskab i institutionerne«.

Onsdag aften samledes tusinder af græske demonstranter på Syntagma-pladsen med bannere, der anklagede EU-ledere for at være »lånehajer« og »pengeafpressere«, for at sende Athen-regeringen et budskab om, at dens mandat er at indtage en hård holdning over for kreditorerne.

Yderligere græsk interesse i BRIKS

Onsdag, aftenen før den græske premierminister Alexis Tsipras' deltagelse i Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum den 18.-20. juni, sagde Panagiotis Roumeliotis, den græske regerings BRIKS-rådgiver, til *Sputnik*, at Grækenland både var interesseret i at gå med i BRIKS' Nye Udviklingsbank og også ville være interesseret i at deltage i BRIKS-topmødet i Ufa, Rusland, den 9.-10. juli.

»Selvfølgelig er vi interesseret i at deltage i Ufa-topmødet; det ville være en stor anledning til at fortsætte vores drøftelser med de russiske myndigheder om skabelsen af den Nye Udviklingsbank og bankens virkemåde, og hvordan Grækenland kunne blive et aktivt medlem.«

Sagde Roumeliotis.

Mht. de anti-russiske sanktioner bekræftede Roumeliotis, der nu er i Skt. Petersborg, ligeledes over for *Sputnik*, at

»Vores regering har en klar holdning til dette: Den er imod sanktioner ... Vi bør på europæisk niveau forsøge at arbejde på at overvinde vanskelighederne og de politiske og økonomiske problemer for at etablere og forstærke relationer med Rusland.«

Viceforsvarsminister, og medformand for den russisk-græske, interstatslige kommission, Costas Isychos, kunne dårligt være mere fremme i skoene med sine bemærkninger til *Sputnik* i går:

»Det græske selskab, der besøger Skt. Petersborg under ledelse af premierminister Alexis Tsipras, anser dette for at være en fremragende mulighed – Jeg ville endda sige, en historisk mulighed. Det åbner et vindue for Grækenland i et område, hvor vi har traditionelle forbindelser – historiske, religiøse, økonomiske og så fremdeles.«

Jeg mener, at BRIKS' Udviklingsbank synes at være et alternativ ... [IMF er]

»et monopol, der har ført til tragedier og katastrofer for tusindvis af mennesker i de seneste årtier ... Vi står selvfølgelig ikke med noget i hånden endnu, det er endnu meget tidligt; det er stadig ved at blive dannet, og vi har ingen praktiske måder at analysere BRIKS-udviklingsbanken på, men i teorien er der muligheder, der giver os vinding.«

Tsipras forventes at mødes med den russiske præsident Vladimir Putin den 19. juni på sidelinjen af konferencen. Tsipras' energiminister Panagiotis Lafazanis er inkluderet i delegationen, eftersom Turkish-Greek Stream-gasledningen forventes at være øverst på dagsordenen for drøftelserne.

I takt med, at relationerne mellem Rusland og Grækenland udvikler sig, vil det halvofficielle nyhedsagentur *Athens-Macedonian News Agency (ANA-MPA)* underskrive en samarbejdsaftale med *Rossiia Segodnya* – forældreselskabet til *Russia Today*. ANA-MPA skriver, at aftalen tilsigter en »opgradering af relationerne mellem Rusland og Grækenland«. De

to agenturer vil i fællesskab gennemføre programmer, der dækker nationale og internationale nyheder, samt yderligere specifikke områder for samarbejde mellem Grækenland og Rusland inden for energi, handel, investeringer, turisme og kultur. Kontrakten blev underskrevet af MPA's præsident og generaldirektør, Mihalis Psilos og generaldirektøren for Rossiya Segodnya, Dmitry Kiselev.

[1] Præsident Franklin D. Roosevelt talte hver søndag aften til det amerikanske folk over radio, døbt 'Fireside Chat'. Det kan stærkt anbefales enhver, der er interesseret i denne uforlignelige periode i amerikansk historie – og i verdenshistorien – at studere disse taler her: <http://www.presidency.ucsb.edu/fireside.php>

**RADIO SCHILLER den 22. juni
2015:
Det danske valg og
skæbnetimen for euroen og
finanssystemet.**

Helga Zepp-LaRouche: Genopbyg verden i BRIKS-æraen Hovedtale ved Schiller Instituttets konference i Paris, 13.-14. juni

– For dette er ikke en akademisk konference. Dette er en reel indsats for at intervenere på et tidspunkt, hvor det er meget tydeligt, at de ledende institutioner i G7, for eksempel, og som netop har afholdt et topmøde, er totalt mislykkedes i at løse disse for civilisationen eksistentielle farer.

Download (PDF, Unknown)

Se hele konferencen her.

LaRouches Strategiske Forsvarsinitiativ: En amerikansk-sovjetisk

aftale for fred og udvikling

2 EIR-artikler om Lyndon LaRouches skelsættende indgriben i verdenshistorien:

‘LaRouche stoppede britisk overtagelse’, hvor LaRouche debatterer nedskæringspolitik og fascistiske regimer.

‘LaRouches Strategiske Forsvarsinitiativ’, som i 1983 af præsident Ronald Reagan blev annonceret som officiel, amerikansk politik.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Grækenland UPDATE: Tsipras klar til at 'sige det store Nej'

17. juni 2015 – Den græske premierminister erklærede i dag, at Grækenland er rede til at »sige det store Nej«, hvis de såkaldte kreditorer fortsætter med at stille uacceptable krav.

I en tale til parlamentet sagde Tsipras: »Jeg er sikker på, at fremtidige historikere vil anerkende, at lille Grækenland, med sin lille magt, i dag udkæmper en kamp, der overstiger dets evne, ikke blot på egne vegne, men på vegne af befolkningen i Europa.«

I kølvandet på et møde med den østrigske kansler Werner

Faymann sagde Tsipras, at institutionernes insisteren på at øge indkomsterne fra nedskæringer i pensioner er uforståelig; den græske regering har et specifikt mandat til at nå frem til en bæredygtig aftale. Tsipras tilføjede, at han ikke overvejer nye valg, og at det vil være regeringen og parlamentet, der vil træffe beslutningen. »Hvis vi ikke har et hæderligt kompromis, vil vi endnu engang sige det store nej«, understregede han, iflg. en rapportering i *Athens-Macedonian New Agency (ANA-MPA)*.

Den 16. juni fremlagde Tsipras, i sin tale til MP'er fra Syriza-gruppen, tre betingelser for en aftale. Dette inkluderer nedskæring af gælden, ingen byrder på pensionister og arbejdere, og en ende på enhver diskussion om, at Grækenland skal forlade eurozonen, »Græxit«. Han angreb Den internationale Valutafond og EU og sagde: »Lige nu er det, der dominerer, IMF's barske synspunkter om barske forholdsregler, og Europas stædighed mht. at afvise enhver diskussion om en bæredygtig gæld«, sagde Tsipras og anklagede IMF for at bære et »kriminelt ansvar« for den virkning, som 'nøjsomheds-tiltagene' har haft i Grækenland.

Den græske minister for produktion, genopbygning, miljø og energi, Panagiotis Lafazanis, gav i går Grækenlands kreditorer og institutionerne skylden for den manglende enighed i de igangværende forhandlinger. »Ansvaret for, at vi ikke har en aftale, hviler udelukkende på kreditorerne og institutionerne, der ikke forhandler med regeringen, men kræver ubetinget underkastelse«, sagde han. »Regeringen har gjort det klart, at Grækenland hverken er et protektorat eller en bananrepublik, og heller ikke er villig til at tilslutte sig udslettelsen af det græske folk. Vi har stillet forslag til en aftale, der er absolut forenelig med vores program, og som kan få landet på fode igen og tilvejebringe en positiv udgang af krisen.«

Den amerikanske finansminister Jack Lew talte med Tsipras over telefon i går aftes, hvor han anbefalede ham at indgå et »pragmatisk kompromis«.

Tsipras skal drøfte gas og BRIKS-bank i Rusland

17. juni 2015 – Grækenlands medlemskab i BRIKS-banken er på dagsordenen på mødet mellem den græske premierminister Alexis Tsipras og den russiske præsident Vladimir Putin den 19. juni på det Internationale Økonomiske Forum i Skt. Petersborg (SPIEF), 18.-20. juni. De to ledere forventes at bekræfte planer om konstruktion af »Greek Stream«, en forlængelse af den gasledning, der ville forsyne Europa med naturgas gennem Tyrkiet via Turkish Stream-gasledningen.

Ifølge unavngivne kilder, der citeres af avisen *Kathimerini*, overvejer Grækenland den idé at betale et symbolsk beløb til den nye BRIKS-bank (Nye Udviklingsbank), så landet kan modtage finansiering af infrastrukturprojekter.

I en relateret udvikling rapporterer *Sputnik*, at Rusland og Tyrkiet har aftalt at forberede legalt bindende dokumenter i slutningen af juni om konstruktionen af Turkish Stream-gasledningen, sagde den russiske energiminister Alexander Novak.

»Jeg kan ikke sige den præcise dato for aftalens underskrivelse, det vil afhænge af interne procedurer, dens vedtagelse, ratificering osv. I slutningen af juni vil i hvert fald et udkast til dokumentet blive udarbejdet. Selvfølgelig mener vi, at den skal underskrives, før konstruktionen begynder«, sagde Novak. Han bemærkede også, at Moskva og Athen på Skt. Petersborg-forummet efter al sandsynlighed vil underskrive en aftale om konstruktionen af en forlængelse af Turkish Stream-gasledningen på græsk territorium. »Et sådant projekt er under udarbejdelse, og jeg tror, der er en stor sandsynlighed for, at det bliver underskrevet [på SPIEF]«, sagde Novak og tilføjede, at detaljerne i dokumentet vil blive afsløret efter dets underskrivelse.

Dump Londons falske gæld med Glass/Steagall; Euroen er bankerot, ikke drakmen

Fra LaRouche-bevægelsen 17. juni 2015 – Med det græske parlaments Gældssandhedskommission, der netop har fundet hele Grækenlands gæld til Trojkaen at være »illegitim og odiøs«, gjorde stiftende redaktør af *EIR* og økonom, Lyndon LaRouche, i går opmærksom på »det generelle billede af euro-gælden«. LaRouche sagde:

»Man kan ikke opretholde eurosystemet, det er iboende bankerot.«

»Hvis man baserer en 'gælds aftale' på det system – en hvilken som helst 'gælds aftale', så vil denne aftale mislykkes. Det svindelnummer, som Wall Street og London-banker kalder 'deres gældsaktiver', må fjernes, fordi befolkninger – ikke blot grækerne – bliver slået ned af værdiløse krav. *Annuler* disse krav.«

»Befri nationerne for dette spekulationskrav, disse 'investeringer' i væddemål, og en åbning skabes for intern, økonomisk udvikling af europæiske nationer og USA.«

»Løsningen er en international politik med Glass/Steagall-bankvirksomhed; aftaler mellem disse nationer om at gennemføre Glass/Steagall-principper.«

»Langt det vigtigste: Genindfør Glass/Steagall-

loven til ikrafttræden i USA. Det er det, der vil drive hele denne globale indsats. Det åbner for udstedelsen af statskredit til produktivitet og udvikling.»

I en analyse, der blev udgivet i slutningen af februar i år, havde LaRouche allerede refereret til det, der af euroinstitutionerne og IMF under ét kaldes »græsk gæld«, som et gigantisk svindelnummer, der består af massive overførselsbetalinger fra europæiske skatteborgere til bankerotte storbanker.

Den græske parlamentskommissions undersøgelsesresultat understøtter dette og tilvejebringer et fast grundlag for den græske regerings position, og vil også indgyde mange kræfter i andre, på falsk grundlag overforgældede europæiske lande, som Irland, Spanien, Italien, Portugal og andre, fornyet mod.

Gældssandhedskommissionen finder:

»Alle de beviser, som vi fremlægger i denne rapport, viser, at Grækenland ikke alene ikke har evnen til at betale denne gæld, men heller ikke bør betale denne gæld, først og fremmest, fordi den gæld, der fremkommer af Trojkaens aftaler, er et direkte overgreb på græske indbyggers fundamentale menneskerettigheder. Af disse grunde kom vi til den konklusion, at Grækenland ikke skal betale denne gæld, fordi den er ulovlig, illegitim og odiøs.»

Larouche behandlede også den kampagne, der føres af kræfter bag den tyske finansminister Wolfgang Schäuble, om at tvinge Grækenland ud af eurosystemet.

»Igen; eurosystemet er bankerot. Hvis Grækenland går ud, går tilbage til drakmen, kan den forhandlede værdi af drakmen øges betydeligt, og problemer blive løst. Det er ikke korrekt at sige, at drakmens værdi må kollapse imod euroen.

Presset på Grækenland kommer fra London/Wall Street-

banksystemet, og dette systems krav er værdiløse. Dets spekulation på ubetalelig gæld må annulleres.

Euroen vil falde i værdi pga. dens bankerot; værdien af drakmen i forhold til euroen kan opretholdes, og kunne stige.

Igen; den afgørende handling er Glass/Steagall i USA, og så at gennemtvinge den i europæiske lande.

Hermed kan USA og Europa skabe nationale kreditinstitutioner, der er forbundet med BRIKS' nye, internationale udviklingsbanker, og udstede en bølge af kredit til produktiv beskæftigelse.«

LaRouche konkluderede:

»Det græske parlament har således gjort fremtiden en tjeneste, hvis vi udfører de rette handlinger nu.«

Tom Gillesberg på Ekstra Bladet-TV i 25 min., den 15. juni

Dan Rachlin (DR): Velkommen til, Tom. Du har siddet lidt og hørt vores politiske samtale her. Velkommen til. Og jeg har lidt på fornemmelsen, at det, sådan rent politisk, godt kan blive en lille smule mere udfordrende for mig nu.

Tom Gillesberg (TG): Det må vi jo se.

DR: Du har stillet op til folketingsvalget og også til

Københavns borgerrepræsentation – i hvor mange år?

TG: Jeg stillede op første gang til kommunalvalget i 2005, på et slogan: »Når boblen brister – et nyt Bretton Woods«, hvor jeg havde sådan en flot boble med boligpriser, derivater, det var der mange, der snakkede om – hvad var det ... ?

DR: Og allerede her, så tager jeg lige den op, fordi hvis nogen af dem, der ser det her eller ser dine plakater ude i Hovedstadsområdet tænker, han er fuldstændig tosset, så kan jeg allerede godt kreditere dig her, fordi du forudså den åndssvage boble og, at det hele ville bryde. Hvordan ... Du er nødt til at fortælle, hvad du er uddannet som... Lidt om din baggrund, siden du kunne forudse så...

TG: Jamen tilbage i 1982, da jeg var 18 år gammel, så mødte jeg en politisk bevægelse dengang under ledelse af en amerikaner, der hed Lyndon LaRouche. Ham mødte jeg ikke, for han var i USA, jeg var i Danmark.

Men jeg mødte denne her bevægelse, som snakkede om økonomi; dengang, så var det gældskrisen i Mexico, hvordan skal verden udvikle sig, filosofi, klassisk musik, videnskab – en meget bred palet af meget interessante ting, som jeg ikke mødte noget som helst andet sted. Og det interesserede mig, og jeg sagde, jamen, det lyder fornuftigt, verden er i uorden, det må man gøre noget ved, jeg er 18 år gammel – det der med studentereksamen og så videre, det kan jeg tage senere. Jeg flytter til København, jeg fikser verden og så må vi så se, hvad der så sker bagefter..

DR: OK

TG: Og det har så bare taget lidt længere tid.

DR: Jamen, har du ... Du har studeret og er en belæst mand ved siden af ...

TG: Det jeg så har gjort, det er, at siden dengang, altså

siden, det er nu ...

DR: '82

TG: Det er over 30 år siden

DR: Ja, det er 33 år siden

TG: Og i mellemtiden, så har jeg så engageret mig i verden, og i alle store politiske kriser, der har været – i økonomiske spørgsmål, strategiske spørgsmål – og hver gang, så for at kunne beskæftige mig med det, har jeg været tvunget til at sætte mig ind i det, så jeg er ikke autodidakt, det er ikke sådan, at jeg ved egen kraft har lært alting. Jeg har været en del af en bevægelse, hvor vi har sloget med de store spørgsmål igennem 30 år, og hver gang har jeg så måtte sætte mig ind i tingene. Og gør man det igennem så lang tid, så får man en meget bred viden om økonomiske spørgsmål, strategiske spørgsmål om alt det, som man i virkeligheden behøver, hvis man skal være statsminister eller præsident og skal tage vare på nationen og skal beskæftige sig med spørgsmål, der vedrører liv og død for mange mennesker, krig og fred. Og det er jeg så blevet rustet til, og problemet, jeg har lige nu, det er ... det har de fleste andre mennesker ikke fået lov til, så jeg kan se lige netop nu – altså, i 2007 stillede jeg op til folketingsvalget med et berømt slogan, »Efter finanskrakket – magnettog over Kattegat«. Og folk sagde, hvad mener du med finanskrakket, vi har den bedste økonomi nogensinde! Det var, hvad man sagde i 2007, man sagde ikke »vi er lige kommet ud af den økonomiske krise«, som Helle Thorning sagde, næh, det var den bedste økonomi nogensinde. Og jeg sagde, ja, men det er baseret på nogle spekulationsbobler, der kommer til at briste. Og når de brister – og helst inden de brister – så skal vi vide, hvad vi skal gøre bagefter. For ellers ... altså det gør mega stor forskel, om man er forberedt på ulykker, der kan ske, eller ej.

DR: det ... jeg forstår ...

TG: Er du forberedt, så har du noget, der kommer bagefter; er du ikke forberedt, så bliver det bare kaos. Og det skete jo i 2008, det var rimelig kaotisk.

DR: Men er vores samfund, vores kapitalistiske samfund, er det bygget sådan op – altså, for du kan jo ikke være den eneste, der godt vidste, at det ville gå galt.

TG: Nej.

DR: Det må da der være mange derude, økonomisk kyndige, erhvervsledere, der må da være nogen derude, der ved – det her, det bliver sgu da ikke ved med at køre.

TG Ja, men der er en enorm mængde af følgagtighed. Folk er bange for at sige det forkerte. Det hele drejer sig om at fremme sin egen karriere, og for at få en karriere, så skal man sige de rigtige ting; se lige på politikerne, altså – om nogen – altså de er panisk angste for at diskutere de virkelige spørgsmål, vi står overfor. Og så tænker de på, hvordan vil det fremme min karriere, hvis jeg siger det eller gør det, så har man måske nogle spindoktorer til at hjælpe sig, men lige nu, bare for at give et meget konkret eksempel: Altså en ting er den økonomiske krise og selv... man skal ikke være super-ekspert for at se, at den her Grækenland-krise, den kan godt få det hele til at vælte, for man har ingen løsning netop nu. Det er ligesom det er to, grækerne og hele systemet, der kører mod hinanden med fuld hastighed, og begge to siger, vi har ikke tænkt os at give os.

DR: Italienerne og spanierne har da det heller ikke specielt godt, vel?

TG: Nej, og det gør jo så, at hvis man giver efter for Grækenland og siger fint, vi afskriver noget gæld, vi giver jer nogle lempelige betingelser, så står Spanien, Portugal ...

DR: Frankrig har det jo heller ikke så godt ...

TG: Irland – alle de andre lande, i kø for også at få lempet deres betingelser. Derfor siger finanssystemet, 'Vi kan ikke give efter for Grækenland', men Grækenland har allerede klart sagt, 'Vi fortsætter ikke det her show, vi skriver ikke under på flere nedskæringsaftaler'. Så det betyder, at der er sådan et »chicken game«, siger man på engelsk, altså, man kører mod hinanden og ser, hvem blinker først, hvem svinger af. Pointen er, at der er vi så fanget i, at gør man det her under ordnede forhold, siger man – Grækenland er i en håbløs situation, og det skal man altså heller ikke være særligt kløgtig for at finde ud af.

DR: Det kan de fleste vist godt lige se

TG: Så ville man ordne det, og så ville man sige, at det er mange andre lande også. Ja, så skal vi kigge på det. Fordi hvad gjorde vi i 2007-8, vi sagde, 'Her er en mega-krise; hvis bankerne går ned, så går verden under. Derfor må vi redde bankerne og finansverdenen.' Og så pumpede man enorme mængder penge ud. Men ingen af alle de penge, man har pumpet ud i finansverdenen, er så, af bankerne, blevet investeret i industri eller i landbrug eller i almindelige mennesker; de er bare gået til spekulation.

DR: Nå, jeg troede, det var blevet til at lappe huller.

TG: Nej ikke engang det – også det – men den boble, der brast i 2008, er langt større i dag. De store banker, som man var bange for, at de vælter systemet, hvis de går ned, de er 30 procent større i USA i dag, så problemet er ikke løst. Det eneste problem, man har – eller ikke det eneste – man gjorde det ved at sænke renten til 0. Så kunne bankerne låne penge til 0 % i rente, og så kunne de låne dem ud til almindelige mennesker, måske til 10 % eller 12 % eller 16 %, hvis nogen var heldige, måske til 4 %; men de kunne tjene enormt mange penge. Alligevel er de endnu mere bankerot i dag end dengang. Og derfor er det jo så spørgsmålet, hvad gør man så? Og jeg er jo så optimistisk anlagt denne gang, vil nogen sige, det er

ikke bare 'doom and gloom', og nu går jorden under. Jeg siger faktisk, det her er noget lort. Kollaps, der er ikke særligt rart, og det her kan blive meget større, og det er ikke kun Grækenland. Det er Grækenland i dag, så er det Spanien, Portugal, vi skal nok også få vores del af det. For at det ikke skal være løgn, så har vi samtidig en strategisk situation, hvor Vesten netop nu i den grad rykker frem, blandt andet i Ukraine, men ikke kun i Ukraine strategisk. Man snakker netop nu om at begynde at sætte amerikanske våben ind i de Baltiske lande, i Polen på grænsen til Rusland, så vi kan sagtens få krig mod Rusland

DR: Må jeg bare lige stoppe op. Der vil sige, at det var russerne, der rykkede ind i Ukraine

TG: Det er jo så lige det. Rusland er ikke rykket ind i Ukraine, men vi har en russisk befolkning i Øst-Ukraine, som altid har været russisk, fordi det tidligere var Rusland, så at sige. Så teknisk i Sovjetunionen, så lavede man det til Ukraine. Krim, for eksempel, har altid været russisk. Øst-Ukraine, det er etniske russere. Problemet, man så har haft – helt tilbage ... altså den tyske kansler Helmut Schmidt sagde det meget præcist, da han angreb den tyske kansler Merkel for ikke at have Rusland med til G7-mødet. Han sagde, at problemet begyndte helt tilbage i 1992, hvor vi sagde, nu skal vi have et Europæisk Imperium med Maastricht-aftalen, som Danmark stemte imod i første omgang. Så har man ellers udvidet EU og NATO østover, og så er man kommet frem til Ruslands grænse; men det var ikke Rusland, der rykkede vestover

DR: Nej, det kan du sige. Må jeg godt lige stoppe dig, fordi... Du får lov til lige senere. Nu har du forklaret lidt af det der. Fordi du hoppede over din foregående plakat, som vi godt kunne huske, nemlig den med boblen og så linket til den der. Du er bare nødt til at forklare den der bane over Kattegat, hvad øh.. Den har vi på, du bliver nødt til... Det er en anden plakat

TG: Hvis man tager den fra 2007. Så er det primært ... Der ville så stå øverst: »Efter finanskrakket – magnettog over Kattegat«, og så havde man det her, vi har nu midt på med magnettog og bro...

DR: Forklar mig linket, for jeg anser mig selv for at være nogenlunde normalt eller måske en lille smule mere end normalt begavet. Og jeg skal have forklaret, hvad linket fra kollapset til den bane, hvad det er?

TG: Det er, at der er to meget forskellige måder at anskue økonomi på – som begge involverer penge; men penge på meget forskellige måder. Den ene er, at man tager penge og investerer dem i fysiske projekter, f.eks. en Storebæltsbro. Det koster penge, det skaber arbejdspladser. Men når broen er færdig, så kan man bruge den. Folk sparer tid, og det giver simpelthen en økonomisk gevinst i hele samfundet. Bygger man derfor en Kattegatbro, altså en bro fra Sjælland til Jylland via Samsø, eller syd for Samsø, så vil det have en lignende effekt. Det vil betyde enormt meget for den danske økonomi. Det vil betyde enormt meget, at København og Århus kommer inden for en time, eller en halv time af hinanden, alt efter hvad transport man har. Men pointen er: det er én form for økonomi. Så er der så en anden form for økonomi, som er den der dominerer i dag i bankverdenen. Det er en økonomi à la Saxo Bank. Det er, at man skal tjene penge på penge. Det er spillekasino. Og forskellen mellem de to er, at når det er spillekasinoet, så er det, hvad de kalder et 0-sums spil. For at én skal kunne vinde, så er der en anden, der skal tabe.

I den anden form for økonomi, hvor du investerer i broer, hvor du investerer i vandprojekter ...

DR: Offentlige projekter.

TG: Præcist. Så får du, hvad man kan kalde en win-win situation. Det koster penge, men det er ikke penge smidt ud af vinduet, du får en gevinst ud af det.

DR: Men hvis du havde været diktator eller statsminister dengang i 2007, hvor du havde forudset, at boblen ville bryde, hvad den gjorde i 2008 – og en masse andre vidste det måske også godt, men de holdt bare kæft, til det var for sent. Hvis du havde været diktator eller statsminister, hvad havde du så gjort i forhold til det byggeri over Kattégat? Havde du sat gang i det, eller?

TG: Jamen, jeg havde gjort flere ting. Eller hvis vi siger, at jeg havde muligheden i dag ... vi står i en lignende, eller mere dramatisk, situation i dag.

DR: Hvad vil du så gøre?

TG: **Punkt nr. 1:** Jeg vil lave, hvad vi kalder en Glass-Steagall-bankopdeling; dvs. ligesom Roosevelt gjorde i 1933 under krisen i USA. Dvs., at man deler bankerne i to, og de dele af bankaktiviteterne, der har at gøre med normale indlåns- og udlånsaktiviteter, det lægger vi i én type banker. Alt det, der har at gøre med spekulation, at tjene penge på penge, det skal ligge i nogle andre banker.

DR: Så du vil ikke forbyde det?

TG: Nej, jeg vil kun brand-beskatte det. Fidusen er, at hvis det ligger i nogle andre banker, så når disse ting får problemer; når pludseligt finanssystemet er i krise, så kan jeg redde standardbankerne, som er den mindste del af det. Og jeg behøver ikke redde alt det andet.

DR: Men ville sådan nogen som Lars Sejer ryste i bukserne, hvis du var diktator eller statsminister?

TG: Jeg tror, han allerede har lugtet luntet. Jeg tror, han forsøger at sælge Saxo bank lige nu for tiden, og få nogle penge. Pointen er, at det finansspekulanterne har gjort – inklusive Saxo Bank – det er, at de har haft meget travlt med at købe normale banker op, eller realkreditselskaber, fordi så har de et alibi. Så er der en årsag til at man skal redde dem.

Og min motivation for at vi skal opdele det er den samme, nemlig at når de går på r... , og det gør de med jævne mellemrum, så kan vi sige: Lad falde, hvad ej selv kan stå. Lad det gå ned, men vi redder de normale banker, fordi, det har vi brug for til den normale økonomi.

DR: Det forstår jeg godt Tom, men tilbage til det store projekt over Kattegat, for det koster jo. Det koster os alle sammen kassen. Hvad vil du så gøre, hvor får du pengene fra til det?

TG: Så skaber du simpelthen ... du kan lave en statskredit. Du kan simpelthen lade Nationalbanken udstede penge til nogle bestemte typer projekter, til lav rente, eller ingen rente, hvis man vælger det. 1 – 2 % rente for eksempel. Og sige, at Nationalbanken udsteder kredit i faser til at bygge Kattegatbroen. Så kan vi så betale Kattegatbroen tilbage over de næste 30-50 år, som vi gør med Storebæltsbroen. Vi kan så vælge at sige, i stedet for at gøre det ved brugerbetaling, kan vi måske delvis, ved at lade Nationalbanken udstede kreditten, så bliver det billigere, så kan vi måske sige, at staten skal betale for det. Eller vi kan gøre som med Storebæltsbroen, det vil sige, en del af det kommer bilisterne til at betale for at bruge. Pointen er, at næsten ligegyldigt, hvordan du gør det, så bliver vi rigere af at lave denne her investering. For det er en investering. Det er ikke at bruge penge; det er at opbygge noget for fremtiden.

DR: Det er helt åbenlyst. Må jeg godt lige spørge: er det det mest presserende projekt, eller har du andre store offentlige ting, du ville sætte i gang, hvis du havde magten til det?

TG: Jeg vil sige – for at gå tilbage til det her nu. [Peger på valgplakaten] Her ser vi sådan et stort verdenskort. Her har vi Danmark, Europa, Asien, Afrika. Herovre har vi så Nordamerika. Det er alt sammen forbundet her med nogle linjer. Det er fremtidige infrastrukturkorridorer. Det er højhastighedstog-linjer. Det kan også være andre typer af

infrastruktur; det kan også være inklusive veje og alt muligt andet. Det her er, hvad kineserne lige netop nu har gjort til deres hovedprojekt. De kalder det den Nye Silkevej mellem Asien og Europa. Vi siger så, at der er mange andre ting, der også skal med. Det vil have en effekt. Bygger man sådan noget her, kan man selvfølgelig transportere varer hurtigere, men det er ikke bare det. Det her har samme effekt som Storebæltsbroen. Det her øger produktiviteten i økonomien. Det er ikke bare varer, der udveksles. Det er altså også mennesker, det er også ideer – ligesom den gamle Silkevej. Og det her ... altså størstedelen af jordens befolkning har det ikke, som vi har det i Danmark. De har ikke tilgang til rent vand eller elektricitet, veje, jernbaner, lufthavne. Og når man giver dem det, så øger det værdien af deres aktiviteter enormt. Altså det samme menneske kan pludselig producere meget mere, bare ved at få sådan nogle ting.

DR: Fordi vedkommende ikke skal bekymre sig om, hvor maden kommer fra?

TG: Men også fordi, hvis du ikke har elektricitet, hvis du ikke har vand, kan du ikke lave særligt meget. Og det har Kina, sammen med BRIKS-landene, Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika – de er nu gået sammen og siger: vi udfordrer, i en hvis forstand, den nuværende verdensorden. Den her unipolære verden, hvor USA ...

DR: Altså G7-landene, eller ...

TG: Ja, men og NATO ... med USA i spidsen, og så har man så nogle puddelhunde, som Danmark og Europa, der bare gør, hvad USA vil. Det har ikke gået særligt godt i de sidste par år med det. Det har givet kaos, det har givet krige rundt omkring i verden. Det giver spændinger også med Rusland, Kina, fordi de siger: vi gider ikke det mere. Vi er voksne nationer. Vi skal også være med til at bestemme. Vi vil bestemme over vores egen befolkning, vi vil være med til at bestemme over, hvordan verden kører. Og de har nu sluttet sig sammen, og dermed har

de ligesom fået lidt muskler. Bruttonationalproduktet i disse fem lande er næsten ligeså stort som i G7-landene. Det er 40 % af jordens befolkning. Så det vi skal gøre er, at Kina, sammen med de andre lande; men det er Kina, der har pengene. De har 3.000 mia. \$, som de nu er begyndt at investere i infrastrukturprojekter rundt omkring, inklusive i en bank, man lavede, der hed den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank, AIIB, som Danmark gik med i her i marts måned. Det, vi skal sige, det er: vi takker ja til det tilbud. Kina har rakt hånden frem og sagt: skal vi ikke lave et win-win samarbejde, i stedet for konfrontation og krig? Og så skal vi sige: jo, selvfølgelig skal vi det.

DR: Vil det betyde, at vi skulle sige farvel til vores traditionelle samarbejdspartnere og melde os ud af NATO, og hvad har vi?

TG: Altså, det vil nok være en god idé at diskutere, om vi ikke burde have nedlagt NATO, da Sovjetunionen blev opløst. Det ville have løst mange problemer. Det, vi skal sige farvel til lige netop nu, det er konfrontationen med Rusland. Fordi vi i Europa kan ikke overleve denne konfrontation. Tyskerne er allerede enormt presset, også økonomisk.

DR: Det koster enormt mange penge at være uvenner med russerne?

TG: Enormt mange. Men det er ikke bare det. Lige netop nu koster det muligvis også livet for alle sammen. Fordi Rusland er en atommagt. Kina er en atommagt. USA er en atommagt. Og hvis USA kræver, at Rusland og Kina skal lægge sig ned og gøre som USA siger, så sætter de hårdt mod hårdt. Så siger Rusland: jamen, det gør vi ikke. Vi bakker ikke mere. Den tid er ovre. Og hvis det betyder, at vi skal til at vinke med vores atomvåben, så gør vi det. Og det betyder, at punktet, hvor vi ved en fejl, eller ved en bevidst handling, får en atomkrig, faktisk er større i dag end det var under den kolde krig. Og det er ikke kun mig, der siger det her. Fremfor alt

militærfolk rundt omkring i verden. De skriver artikler i New York Times, de laver rapporter, hvor de siger: Venner, politikere, Barack Obama! Tag nu lige ... en stesolid, eller et eller andet – det siger de så ikke, men det er det, de mener. Fordi vi har en situation, hvor vi er tilbage på det, man kalder 'launch on warning'. At man er så mistroisk mod hinanden, altså Rusland er så mistroisk over for Vesten lige netop nu, at de hele tiden holder øje med, om der er et atommissil på vej. Er de her NATO-manøvrer i virkeligheden et røgslør for, at de skal lave et angreb på os? Fordi, de har jo allerede sagt, at Putin er værre end djævelen selv, så hvornår kommer det angreb? Og det vil sige, at hvis de lige pludseligt ser nogle prikker på deres radarskærm – og det kan være en teknisk fejl – så har de 5 minutter til at beslutte, om de skal trykke på knappen. Og dem, der er lidt ældre som jeg, kan huske i 1989: Man drog et lettelsens suk, som kunne høres på den anden side af Atlanten, da Berlinmuren faldt.

DR: Ja, ja.

TG: ... og Sovjetunionen blev opløst. Fordi man følte at den evige angst for, at en eller anden dag, så sker der en fejl. Og så kommer man til at skyde nogen atomvåben af.

DR: Og her 25 år efter, så er ...

TG: Så er vi tilbage! Og det er det, der er så ... Og det er lige netop nu. Altså har man is i maven, må man sige, vi lever i spændende tider. Fordi, at det her er virkelig: På den ene side står vi med muligheden for, at den her konfrontation kan føre til atomkrig og menneskehedens udryddelse, og det er jo helt vanvittigt. På den anden side har vi altså muligheden for, at hele verden, for første gang nogensinde; hele menneskeheden ... altså, tidligere renæssancer var sådan noget lokalt noget ... hele verden pludseligt samarbejder om økonomisk udvikling. Og det er jo helt fantastisk!

DR: Tom, hvis du ikke kommer ind den her gang – det tror jeg,

du gør – men hvis du ikke kommer ind, hvor længe bliver du ved? Er du bare sådan en fighter?

TG: Ja, det er jeg. Jeg bliver ved at kæmpe. Spørgsmålet er, hvordan man kæmper. Det kan da godt være jeg skal være rådgiver til regeringen, eller regeringerne, frem for, måske, at være politiker. Altså lige netop nu så stiller jeg op, fordi der er ingen andre, der vil sige de her ting, som skal siges. Så jeg håber bare, at der er andre, der hjælper mig med at sige dem.

DR: Jeg har prøvet at give dig en lille smule taletid. Og det gav mening, vil jeg lige skynde mig at sige. Det gav mening for mig, det du sagde.

TG: Det lyder godt. Så er der håb.

DR: Så der er nogen derude, der også har fulgt med. Ekstrabladets web-TV's valgmaraton fortsætter nogle timer endnu. Tak til Tom Gillesberg. Tak til Wagner. 'Stem på Wagner, det gavner'. Huh ha. Tak for denne gang.

**Rapport fra Schiller
Institutts Konference:
»Genopbyg verden i BRIKS-
æraen«, Paris, 13.-14. juni,**

2015

17. juni 2015 – Den 13. og 14. juni var fremtrædende repræsentanter fra tre af de i alt fem lande, der udgør BRIKS (den fem lande er Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika) – med samt lande, der er associeret med dem – indbudt til Paris for at tale på en exceptionel, international Schiller Institut-konference over temaet: »Genopbyg verden i BRIKS-æraen«.

Formålet med konferencen, der samlede omkring 500 mennesker, var at bringe fremskridtets vinde, der nu blæser over BRIKS og deres allierede, til Frankrig og Europa. Dette vil hjælpe Europa med at rejse sig mod en international orden, der ikke har mere at tilbyde ud over en tilbagevenden af Imperier; alles krig mod alle; og den systematiske udplyndring af befolkninger og offentlige goder.

Konferencen angreb skarpt »klimaforandrings«-svindlens udbredelse af Malthusiansk filosofi, og det internationale klimatopmøde (COP21), der i øjeblikket forberedes i Frankrig. Denne Malthusianske filosofi er BRIKS-udviklingens, og resten af verdens, dødsfjende.

Krig – eller fred gennem økonomisk udvikling?

Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og præsident for Schiller Instituttet, holdt konferencens hovedtale (kommer snarest i dansk oversættelse, -red.), hvor hun skitserede de farer, der ligger foran os. Disse farer er en finanskrise, der hurtigt kunne blive til en implosion af systemet i takt med, at vi bevæger os nærmere det endelige spørgsmål om den græske krise i slutningen af juni; samt den voksende trussel om krig, inklusive atomkrig, med Rusland og Kina. Kilden til dette

krigsfremstød i den angloamerikanske lejr er den neokonservative ideologi, PNAC (Projekt for a New American Century), der proklamerer, at ingen anden magt må være rival til Det britiske Imperiums angloamerikanske, globale magt.

I denne sammenhæng talte fr. LaRouches mand (via video), den amerikanske politiske skikkelse, statsmand og økonom, Lyndon LaRouche, til forsamlingen. I sin tale støttede han den protest, som tre højtplacerede tyske, politiske personligheder har udtalt: to tidligere tyske kanslere, Helmut Schmidt og Gerhard Schröder, samt den aktuelle udenrigsminister, Frank-Walter Steinmeier – en protest imod det faktum, at kansler Merkel har nægtet at invitere Vladimir Putin til det seneste G7-topmøde.

Fr. LaRouche var imidlertid optimistisk i sin præsentation af BRIKS, den kinesiske præsident Xi Jinpings Nye Silkevej og den Eurasiske Økonomiske Union, som alternativerne til disse farer. Hun bemærkede også, at hendes Institut i de seneste 25 år har bidraget til at bygge disse alternativer ved, siden tiden for Berlinmurens fald, at foreslå en international orden for fred i det 21. århundrede gennem gensidig udvikling – baseret på lanceringen af infrastrukturkorridorer tværs over Eurasien.

Rusland, Kina og Indien

Repræsentanterne for Rusland, Kina og Indien (de tre eneste BRIKS-lande, der var til stede på konferencen, idet Brasilien og Sydafrika ikke kunne sende repræsentanter), gave konferencen en følelig idé om den »polycentriske« verden, fosterlegemet til den nye, mere retfærdige, internationale, økonomiske orden, som de kæmper for. Den er nu ved at manifestere sig i et åndeløst tempo. Irans ambassadør til Frankrig, Hans Excellence Ali Ahani, sendte også et budskab, der indikerede, at Irans Islamiske Republik er »villig og rede

til at samarbejde med BRIKS-landene for at bidrage til at hjælpe med og samarbejde om løsningen af regionale og globale problemer«.

I april måned tiltrådte Rusland som udøvende præsident for BRIKS, og hr. Leonid Kadyshev, ministeriel rådgiver ved den Russiske Ambassade i Paris, opregnede de prioriteringer, som det russiske præsidentskab vil annoncere på det kommende BRIKS-topmøde i Ufa (Rusland) den 9. og 10. juli.

Før topmødet træder sammen, vil den Nye Udviklingsbank (NDB) og Valutareservefonden (Contingent Reserve Arrangement (CRA)), der blev vedtaget på topmødet i Fortaleza i 2014, blive lanceret, eftersom processen med ratificeringen »går godt«, rapporterede han. En køreplan, der definerer præcise investeringer i infrastrukturprojekter, såvel som også en ny samarbejdsakse inden for områder som »udvinding af mineraler, energi og kommunikation«, vil blive vedtaget.

Professor Shi Ze fra Kinas Institut for Internationale Studier gennemgik dernæst Kinas Nye Silkevejs forskellige mål: løsningen af interne, økonomiske ubalancer mellem landets østlige og vestlige regioner, og forbedringen af landets udenrigshandel med dets vestlige naboer (Centralasien, Indien og Rusland). Dette kan være med til at bidrage til at imødekomme de store energibehov, Kina har for at kunne udvikle sig. Men den samme strategi med »Ét bælte, en vej« er samtidigt også Kinas bidrag til verden i traditionen efter Konfutse (Confucius): gennem »udviklingen af det eurasiske kontinent at skabe ... et nyt lokomotiv for vækst i verden«, og at »styrke fred og verdensomspændende sikkerhed«.

Dernæst fulgte et vigtigt bidrag fra den tidligere indiske ambassadør Viswanathan, seniorforsker ved Observer Research Foundation, der er koordinator for alle dens aktiviteter, som har relation til BRIKS. I betragtning af, at BRIKS repræsenterer 25 % af verdens BNP, men kun 11 % af stemmerettighederne i IMF, fordømte han den »totalt

anakronistiske karakter ... af IMF, Verdensbanken og FN's Sikkerhedsråd.«

Snarere end blot at aspirere til en bedre orden, er BRIKS nu blevet en aktiv kraft, der sætter den internationale dagsorden med henblik på, at denne orden skal manifesteres i livet. To eksempler er skabelsen af NDB og CRA, som hr. Viswanathan henviste til som de første globale institutioner i 200 år, der er skabt uden Vestens medvirken.

Fremtiden »ser lys ud« for BRIKS, sagde han, men tilføjede imidlertid, at »BRIKS er under udarbejdelse og ikke et færdigt produkt«.

De to konferencedage med intense diskussioner involverede hundreder af franskmænd og delegationer fra Tyskland, Danmark, Sverige, Spanien, Italien, Australien, Polen, Rumænien, Rusland, Kina og Peru, og andre lande. Deltagerne forstod, at de ikke deltog i en ordinær konference, men snarere deltog i en igangværende, international kamp for deres egen, og den menneskelige arts, overlevelse. Mange besluttede sig til at blive aktivt involveret, og blive skabere af deres egen skæbne.

Se hele konferenceprogrammet her.

Se introduktion til konferencen (indbydelsen) her.

Se Lyndon LaRouches meget åbenhjertige tale her.

...

Helga Zepp-LaRouches hovedtale (på dansk) kommer her på hjemmesiden i løbet af fredag.

Vi rapporterer løbende fra de vigtigste, enkelte

taler.

Stay tuned (-red.)

Lyndon LaRouche: Det afgørende spørgsmål i Europa netop nu er Tysklands rolle – Tyskland kan forhindre en atomkrig.

Det afgørende spørgsmål i Europa netop nu er imidlertid spørgsmålet om Tyskland: Hvis de ledende kræfter i Tyskland kan overtale Merkel væk fra den kurs, hun hidtil har fulgt, eller hvis hun indvilliger i at acceptere en sådan handling, så er der kræfter i Tyskland, der nu er disponeret for at forhindre enhver militær konflikt mellem Rusland og Tyskland.

LaRouches video-indlæg på Schiller Instituttets Konference i Paris, 14. juni 2015:

LYNDON LAROUCHE: Jeg er, som I ved, Lyndon LaRouche, og jeg taler fra Virginia, USA, om de begivenheder, der nu finder sted i Frankrig. Min hustru, Helga, har interveneret for at bringe mig i denne rolle. Jeg er sikker på, at vi også vil

have andre repræsentanter i Frankrig for at deltage i dette program.

Det afgørende spørgsmål i Europa netop nu er imidlertid spørgsmålet om Tyskland: Hvis de ledende kræfter i Tyskland kan overtale Merkel væk fra den kurs, hun hidtil har fulgt, eller hvis hun indvilliger i at acceptere en sådan handling, så er der kræfter i Tyskland, der nu er disponeret for at forhindre enhver militær konflikt mellem Rusland og Tyskland.

Den særlige betydning af denne handling fra Tysklands side er, at Tysklands økonomi har en meget speciel værdi i dag. På trods af alle de problemer, som den tyske nation lider under mht. økonomiske problemer osv., så har Tyskland stadig en førende gyldighed mht. økonomi i Europa. Hvis lederne af den tyske økonomi, i modsætning til, hvad Merkel hidtil har gjort, faktisk ville udøve deres indflydelse, så ville Tyskland faktisk tage skridt, der i realiteten ville forhindre en militær konflikt mellem Europa, eller mere specifikt, Tyskland og Rusland. Det ville efter al sandsynlighed være tilstrækkeligt til at sabotere ethvert forsøg på at udbrede en global atomkrig af den art, som det britiske system, og dets håndlanger Obama, i øjeblikket gør kraftigt fremstød for.

De, der nu befinder sig i Frankrig eller deltager i det, der nu finder sted i Frankrig, bør iagttage dette omhyggeligt, for det er i alles interesse. For skulle en generel atomkrig blive lanceret, og den ville blive lanceret under Barack Obamas regi, præsidenten for De forenede stater, så ville følgerne sandsynligvis blive varige.

Måske ville nogle mennesker overleve, men det samfundssystem, som vi har kendt frem til i dag, ville blive totalt forandret, og for det meste tilintetgjort.

Det er derfor ekstremt vigtigt, at vi bryder forsøget på at bruge Europa, eller europæiske nationer, til selv at spille rollen i deres egen ødelæggelse. Og den nation frem for andre,

der er bedst egnet til at gøre det, ville være visse ledende skikkelser i Tyskland, der simpelt hen handler på basis af at forsvare den tyske økonomi. Det ville være et tilstrækkeligt motiv til at stoppe det, Obama er i færd med at gøre, hvis folk i USA ville følge trop.

Hvis vi ikke lykkes i denne retning, eller i noget tilsvarende dette, så er der ingen tvivl om, at det meste af menneskeheden ville forsvinde, og forsvinde meget pludseligt. Det ville ikke blive nogen lang krig, i den måden den blev udkæmpet på; den ville være hurtig og massivt destruktiv; mere destruktiv end noget, man før har kunnet forestille sig. Det ville komme pludseligt, og planeten, for så vidt som mennesker i dag forstår det, ville være færdig.

Og jeg arbejder på dette spørgsmål herfra. Jeg arbejder også på at forsøge at anspore folk i andre dele af verden til at indse, at nogle af dem, der har anset mig for at være en form for autoritet i disse spørgsmål, måske kunne respondere til det, jeg siger. Og hvis de gør det, og de tager skridt til de handlinger, som jeg har foreslået, at vi tager skridt til at sikre, at Obama forhindres i at lancere en generel krig, af Det britiske Imperium, men under Obama, at lancere en generel krig, der er ved at varme op lige nu; hvis vi stopper dette, kan vi redde civilisationen. I modsat fald har vi meget dårlige chancer.

Så det er her, hvor jeg tror jeg ville opfordre dem, der deltager i forløbet i Frankrig lige nu, til fra de forskellige nationer, der deltager, at bidrage ved at antage dette synspunkt, at vi, forhåbentlig med hjælp fra ledende kræfter i Tyskland, må finde måder til at tage skridt til at bryde den blok, der forsøger at forene hele Vesteuropa, og flere endnu, i et enkelt angreb på Rusland.

Rusland vil besvare et angreb, nådesløst, og med stor effektivitet. Men det ville være et Rusland, der bogstavelig talt ville ofre sin egen eksistens for at besejre de dele af

planeten, der forsøgte at ødelægge Rusland i særdeleshed, men også civilisationen som helhed.

Denne britisk/Obama-forbindelse er den største trussel mod menneskeheden i vores hidtidige historie, og der kan ikke, blandt nogen kompetente analytikere, herske tvivl om at erkende, at dette er, hvad vi har for os. At, med mindre der indtræffer en forandring, så er de kommende uger, fra nu at regne, signalet til udslettelsen af størstedelen af menneskeheden. Og det er, hvad jeg taler om, og jeg har ret, og det er vigtigt.

Introduktion til Schiller Institutts konference i Paris, »Genopbyg verden i BRIKS- æraen«

Teksten forekommer på konferenceindbydelsen.

(Se Program for konferencen [her](#).)

Der er afgørende øjeblikke i historien, hvor en renæssance er nødvendig for at redde menneskeheden.

I dag har BRIKS-landene (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika) forpligtet sig til at lancere en renæssance. De har grundlagt den Nye Udviklingsbank (NDB), og Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), og flere andre fonde

til finansiering af det »Nye, økonomiske Silkevejsbælte«, både til lands og til vands, og promoveret af den kinesiske regering. De er i færd med at etablere en valutareservefond (Contingent Reserve Arrangement, CRA) for at beskytte deres valutaer, og de forbereder en ny, international, økonomisk og finansiel orden, i hvilken yuan vil være drivkraften. Sluttelig er de i færd med at etablere et universelt kreditvurderingsagentur som alternativ til de tre store, vestlige agenturer.

Deres store projekter er baseret på transformationen af menneske og natur, en ambitiøs rumforskningspolitik, en offentlig sundhedspolitik for alle, skabelsen af 'smartbyer', samt tilplantning af »store, grønne mure« før at gøre ørkenen grøn. I løbet af de seneste 30 år har Kina løftet flere end 1,35 mia. mennesker ud af fattigdom, og Indien er nu i færd med at gøre det samme for 1,25 mia. mennesker.

Det er tydeligvis her, alternativet til et Transatlantisk Imperium, hvis finansoligarki sår krigens sæd, som stormskyer bringer stormen, ligger.

Vores konference vil være anledning til at mobilisere kræfter for dette alternativ, der afviser destruktive, geopolitiske magtspil og placerer os i fortroppen for kampen for menneskehedens fælles mål. Den vil således markere endnu et afgørende skridt i kølvandet på Schiller Instituttets konferencer i Frankfurt, 18.-19. oktober, 2014, samt konferencerne afholdt på Manhattan fra begyndelsen af 2015. Det er i realiteten en international mobilisering, du deltager i, ikke en engangsforsamling af 'whistleblowers'.

Vi vil først høre fra repræsentanter fra BRIKS og deres allierede, der vil fremlægge de store projekter, de planlægger, eller som de allerede er i færd med at gennemføre i deres lande. Dette er ikke en samling forskellige projekter, men udgør en verdensanskuelse, der er meget anderledes end den, der nu i over fyrrer år har domineret Europa.

Medlemmer af Lyndon LaRouches videnskabsteam vil fremlægge den nye tilgang, der er nødvendig for at overkomme den tørke, der er i færd med at ødelægge Californien, ved at styre og skabe vandcyklusser ved at arrangere anlæg til afsaltning af havvand, og ved at arbejde på de lovende perspektiver, som ionisering af atmosfæren tilbyder for at skabe nye, mere effektive cyklusser.

Det kinesiske program for udvinding af helium-3 på Månen som brændstof til produktion af fusionsenergi på Jorden, eksemplificerer *en ny identitet for mennesket, der strækker sig ud i en skala, der omfatter Solsystemet, og videre endnu, galaksen*, med det formål at forstå og beherske virkningen af kosmisk stråling på vort klima, så vel som også den fare, asteroider udgør for vor planet.

Over for dem, der indvender, at en sådan måde at tænke på er »u-praktisk«, er det på høje tid at svare, at deres væren praktisk fører til alles krig mod alle.

Det er præcist her, vi må gentænke den nuværende opfattelse af, eller begreb om »økonomi«. Ægte økonomi handler ikke om at udføre finansielle udplyndringsoperationer for at opbygge hurtig, monetær rigdom, men snarere om at organisere midlerne til at finansiere de store projekter, der vil forme vores fremtid.

Vi må derfor bringe nationer sammen omkring en politik for statskredit til at finansiere opdagelser og udviklingsplatforme. At nedlægge det eksisterende monetære system i Vesteuropa og USA er ikke i sig selv et økonomisk spørgsmål, men et politisk valg: ønsker vi en fremtid eller ej? Ønsker vi at blive fri for en verden, hvor fascister og neonazister, såsom Dmytro Yarosh, promoveres i Ukraine med Victoria Nulands støtte? Ønsker vi at gå med i det »win-win«-system, som den kinesiske præsident Xi Jinping gentagne gange har foreslået?

At svare »ja« til disse spørgsmål kræver, at man forlader euroens og NATO's Europa, der tjener City of Londons og Wall Streets system, og etablerer samarbejdsformer mellem suveræne nationalstater, der har fælles kapaciteter og projekter, og bryder fri af deres monetære og finansielle lænker. Det betyder at vende tilbage til en kultur for fremtiden, inspireret af værkerne af Nicolaus Cusanus, Johannes Kepler og Vladimir Vernadskij, der i os atter vækker håb og optimisme, når vi tager del i det menneskelige sinds kreative processer.

Samtidigt må vi, som europæere og amerikanere, ikke længere frygte, at andre kulturer vil udfordre os, men snarere med glæde opdage, hvordan vi kan tage del i skabelsen af verdenslandbroen.

Dette er ikke en Ønske-Ø, men en sammenkomst for at imødekomme kravene fra Veda'ernes Indien, Konfutses Kina eller vor jødisk-kristne tradition, for at skabe fundamentene til det, Victor Hugo kaldte den »Universelle Republik«.

Konferencen sponsoreres af L'institut Schiller, 101 rue Mouffetard, 75005 Paris.

**Folketingskandidat Tom
Gillesberg om det kommende**

skift i verden

Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche støtter Tom Gillesbergs kandidatur

Helga Zepp-LaRouche:

“Vi har netop haft en ekstremt vigtig konference her i Paris med diskussion af den umiddelbare fare for Tredje Verdenskrig; men vi har også diskuteret løsningen, og det er at få de europæiske nationer til at tilslutte sig BRIKS.

Jeg vil gerne støtte Tom Gillesbergs kandidatur, for han repræsenterer fremtiden for Danmark!”

Personerne er (fra venstre mod højre): Jacques Cheminade, formand for Solidarité & Progrès (LaRouche-bevægelsen i Frankrig) og tidl. fransk præsidentkandidat; Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark; kandidat uden for partierne for SIVE, i Kbh.'s Storkreds; Helga Zepp-LaRouche, stifter og præsident for Schiller Instituttet, m.v.; Hans Schultz, kandidat uden for partierne for SIVE, Nordjyll. Storkreds; Christian Olesen, kandidat uden for partierne for SIVE, Kbh.'s Omegns Storkreds.

Valgvideo: Stem på Tom Gillesberg, og de andre kandidater uden for partierne fra Schiller Instituttets Venner!

17. juni 2015 – Stem på Tom Gillesberg, Christian Olesen, Hans Schultz og Poul Gundersen.

Tom Gillesberg:

»I morgen, den 18. juni, skal danskerne hen at stemme. Vi skal sammensætte et nyt Folketing.

Ved dette valg er der 40 % af danskerne, som er privilegeret. Det er dem, der bor enten i Københavns Storkreds, hvor jeg stiller op som løsgænger, eller i Københavns Omegns Storkreds, hvor Christian Olesen stiller op, eller Østjyllands Storkreds, hvor Poul Gundersen stiller op, eller i Nordjyllands Storkreds, hvor Hans Schultz stiller op.

Vi stiller alle fire op på et program for »Win-win med BRIKS; ikke kollaps og krig«. Og det er det store valg netop nu. Mens Socialdemokratiet, Venstre og de andre partier smider regneark frem og tilbage i hovedet på hinanden, så diskuterer man ikke det altoverskyggende spørgsmål, som vi står overfor netop nu:

Skal vi fortsætte en konfrontationspolitik med Rusland og Kina, der indebærer krig – og hen ad vejen, atomkrig? Skal vi lade det nuværende, finansielle system trække verden med sig ned i sit kollaps, eller vælger vi at lave et

paradigmeskifte?

Skifte kurs; acceptere den udstrakte hånd fra størstedelen af Jordens befolkning, som nu er samlet rundt om samarbejdet mellem BRIKS-landene, og som siger:

»I stedet for et nulsums-spil, hvor man hele tiden skal berige sig selv på andres bekostning, som vi ser det i finansverdenen i dag, så skal vi have en win-win-situation, hvor vi alle sammen bliver rigere, fordi vi samarbejder om at skabe videnskabeligt og teknologisk fremskridt, fordi vi samarbejder om at skabe rammerne, hvor der skabes kreditter til investeringer i infrastruktur, i økonomisk udvikling, i nye, videnskabelige opdagelser, i alt det, der skaber fundamentet for at befolkningerne rundt omkring i verden kan have en ordentlig levestandard, og at de kommende generationer kan få det bedre, end de nuværende generationer.«

Alt det her afgøres i disse timer, disse dage, disse måneder. Det samme, som vi ser med spørgsmålet om hele den græske gæld, hvordan man løser det her, og vi nu tager skiftet fra et system, hvor man siger, at befolkningerne skal ofres for at redde finanssystemet, eller vi lader finanssystemet erstatte af et nyt og bedre, som gør det muligt at sætte befolkningerne først.

Vi har sat det på dagsordenen med vores fantastiske plakat! Alle snakker om det. Du kan være med til at flytte denne proces et stort skridt fremad gennem at give mig din stemme, ved at stemme på Tom Gillesberg her i Københavns Storkreds; eller på en af de andre kandidater i de andre storkredse.

Gør det! Begynd der; sæt krydset; sørg for at sende det signal, og så lad os sørge for, at denne proces, vi har gang i, ikke slutter i morgen ved valget, men at valget i morgen er begyndelsen på en fantastisk fremadrettet, politisk proces, hvor disse spørgsmål kommer til at skabe en langt bedre

verden.«

KONFERENCEPROGRAM: »Genopbyg verden i BRIKS-æraen«: Schiller Instituttets Internationale Konference i Paris, 13.-14. juni 2015:

Flere end 450 mennesker fra hele Europa, fra Frankrig, Tyskland, Belgien, Danmark, Sverige, Italien, Spanien osv., deltog i Schiller Instituttets internationale konference med temaet »Genopbyg verden i BRIKS-æraen«. Konferencen fandt sted den 13. og 14. juni 2015 i Paris.

Se indbydelse til konferencen [her](#).

Konferenceprogram:

LØRDAG, den 13. juni, 2015:

Musikalsk introduktion.

HOVEDTALE: »Genopbyg verden i BRIKS-æraen«

Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og præsident for Schiller Instituttet.

Dialog med publikum.

PANEL I: DEN NYE SILKEVEJ OG BRIKS: ET NYT PARADIGME FOR CIVILISATIONEN

Ankermand: Christine Bierre

Taler:[1]

»BRIKS' mission set fra Moskva«

Leonid Kadyshev, ministeriel rådgiver ved den Russiske Ambassade i Frankrig.

»En overvejelse af det nye koncept om 'Ét bælte, én vej'«.

Prof. Shi Ze, forsker og direktør ved Internationale Studier for energispørgsmål ved det Kinesiske Institut for Internationale Studier (CIIS), en tænketank under Udenrigsministeriet, Beijing.

»Et nyt paradigme for en global verden«

H.E. Ambassadør H.H.S. Viswanathan, prof. emeritus ved Observer research Foundation. Koordinator for alle aktiviteter i forbindelse med BRIKS og IBSA (Indien, Brasilien, Sydafrika), New Delhi, Indien.

»Iran er parat til at samarbejde med BRIKS«

H.E. Ali Ahani, Irans ambassadør til Frankrig.

Dialog med publikum.

Frokostpause.

PANEL II: FJERN GEOPOLITIK, DER FØRER TIL KRIG,

VED AT FORFØLGE MENNESKEHEDENS FÆLLES MÅL

Ankermand: Elke Fimmen, Schiller Instituttet, Tyskland

Musikalsk introduktion

Hilsener:

»Min far ville have modtaget russerne og kineserne som familiemedlemmer«

Dominique Revault d'Allonnes, Paris

»BRIKS' rolle vil blive afgørende for verdensfreden«

Chandra Muzaffer, Præsident for den Internationale bevægelse for en retfærdig verden (JUST), Malaysia.

Taler:

»At bygge en multipolær verden; en kulturel tilgang«

Denys Pluinage, rådgiver ved Fransk-Russisk Dialog, Paris

»Vil Kinas finansielle og monetære evolution gøre det muligt at imødesee en ændring af det internationale finanssystem?«

Jean-François Di Meglio, præsident for ASIA Centre, Paris.

»Samarbejde om det asiatiske århundrede«

Jayshree Sengupta, økonom ved Observer Research Foundation, New Delhi, Indien.

»Frankrig burde huske sin gaullistiske arv«

Oberst (pensioneret) Alain Corvez, rådgiver i international strategi; tidl. rådgiver i internationale relationer ved Forsvars- og Indenrigsministeriet, Paris.

»Lad os fordømme det tavse statskup mod Grækenland«

Stélios Kouloglou, journalist, forfatter, filmmand og europæisk parlamentsmedlem fra Syriza, Athen.

PANEL III: STORE INFRASTRUKTURPROGRAMMER ER DET ENESTE, ÆGTE ALTERNATIV

Taler:

»Leibniz' Eurasiske Landbro«

Christine Bierre, journalist, Paris

»Statens rolle som drivkraft bag store infrastrukturprojekter, men den administrative økonomis fiasko«

Jean-Pierre Gérard, økonom, virksomhedsleder, tidl. medlem af Banque de Frances økonomiske råd.

»Sydvestasien mellem to systemer«

Hussein Askary, Schiller Institutts ansvarshavende for Melleløsten, Stockholm.

»Hvordan man genopbygger Egypten«

Prof. Mohamed Metwally, Nationalt Center for ørkenforskning, Cairo, Egypten.

»Genopfyldning af vand i Tchad-søen, et stort projekt for BRIKS«

Acheikh Ibn-Oumar, tidl. udenrigsminister i Tchad, Reims.

Hilsener:

»Jeg ønsker jer god arbejdslyst«

Giulio Sapelli, Fondation Enrico Mattei, Italien.

»BRIKS-spørgsmålet er afgørende«

Leonidas Chrysanthopoulos, græsk diplomat, tidl. generalsekretær for Organisationen for Økonomisk Samarbejde omkring Sortehavet, Athen.

»Europa burde tænke over sin egen kulturelle arv fra fortiden«

Manfred Osten, Humboldtstiftelsen, Tyskland

MUSIKALSK SOIRÉE

Værker af Bach og Beethoven

Korværker af Schubert og Mozart

SØNDAG, den 14. juni

Hilsener:

»Lad os skabe en ungdomsbevægelse til støtte for BRIKS«

Tatiana Seliverstova, direktør for Centret for Samarbejde, Russisk Ungdomsunion.

»Hilsener fra Movisol«

Liliana Gorini, formand for Movisol (LaRouche-bevægelsen i Italien), Italien.

»BRIKS vil give os mulighed for at etablere en varig fred«

Jean Verstappen, tidl. senator, præsident for det kongelige broderskab General Patton 11. Infanteribataljon, sekretær for 'Rencontres pour la Paix', Belgien.

»Det er finansoligarkiet, vi skal bekæmpe«

Charles Paperon, tidl. frihedskæmper i modstandshæren, Brest.

HOVEDTALE:

»Den menneskelige kreativitet, kilde og middel til realøkonomi«

Jacques Cheminade, formand for Solidarité & Progrès (LaRouche-bevægelsen i Frankrig), Paris.

PANEL IV: STATSKREDIT OG ANNULLERING AF ILLEGITIM GÆLD, EUROPAS POLITISKE UDFORDRING

Taler:

»London-konferencen i 1953 for annullering af Tysklands gæld«

Karel Vereycken, journalist, Paris.

»Ting, set i den græske kamp«

Dean Andromidas, Executive Intelligence Review, Wiesbaden

»Fatal gæld, eller de selvstændige afrikanske staters selvbedrag«

Diogène Senny, generalsekretær for den Panafrikanske Liga-UMOJA, Toulouse

»Hvordan IMF forsøger at sabotere projektet for den nye Suezkanal«

Prof. Mohamed Ali Ibrahim, dekan ved Institut for Transport og Logistik, præsident for den Arabiske Ligas Akademi for Videnskab og Teknologi, Port Said, Egypten.

Hilsener:

»Tchad-søen, der skal tænkes stort«

Marcello Vichi, ingeniør, tidl. ansvarshavende for Transaqua-projektet, Italien.

»Vores initiativ for den Nye Silkevej i Rumænien«

Metin Apti, stifter og præsident for Silkevejs-selskabet, Rumænien.

Hilsener fra USA:

»Vores kamp for at ophæve hemmeligstemplingen af de 28 sider af Kongresrapporten om 11. september«

Walter Jones, republikansk senator fra North Carolina.

»Jeres konference vil blive afgørende«

Richard Black, senator for staten Virginia.

»Tysklands afgørende rolle for at forhindre en verdenskrig«

Lyndon LaRouche, amerikansk økonom og statsmand

PANEL V: EN NY VIDENSKABELIG OG KULTUREL RENÆSSANCE ER UUNDVÆRLIG FOR VORES FREMTID

I modsætning til den urealistiske vision for Klimatopmødet i Paris (COP21), vil talerne forklare de virkelige årsager til klimaforandringerne, og hvordan menneskeheden må beherske deres dynamik til sin indbyrdes gavn, idet et globalt perspektiv på de solare og galaktiske systemers niveau tages i betragtning.

Taler:

»Jean Jaurès: Giv næring til politik gennem kunst og videnskab«

Maëlle Mercier, Schiller Instituttet, Paris.

»Vand, en uudtømmelig kilde, hvis man forstår, hvordan det skabes«

Benjamin Deniston, LPAC-Videnskabsteam, Washington

»Det uskyldige kulstof«

Prof. François Gervais, prof. emeritus ved Universitet François Rabelais de Tours, kritisk reporter for GIEC – AR5, Tours.

»Svindelen med klimaopvarmningen«

Prof. Carl-Otto Weiss, konsulent ved det Europæiske Institut for Klima og Energi, tidl. præsident for Tysklands Nationale Meteorologiske Institut, Braunschweig.

AFSLUTNINGSTALE:

»Hvorfor I bør tilslutte jer Schiller Instituttet«

Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets grundlægger og præsident

[1] Talere, der fungerer som ansvarlige i regeringer eller institutioner, og som for visse personers vedkommende har deltaget i forhandlingsprocessen, der førte til dannelsen af BRIKS, optræder her som private personer.

Historisk Schiller Institut-konference i Paris: Genopbyg verden i BRIKS-æraen

14. juni 2015 – Lørdag morgen begyndte Schiller Instituttets internationale konference i Paris under ovenstående tema, med omkring 400 deltagere fra ca. 30 lande. Som Christine Bierre

sagde i sine velkomstbemærkninger til forsamlingen, så er det meningen, at denne begivenhed skal være et alarmopkald for at få folk aktiveret til at ændre verden snarere, end det skal være en akademisk begivenhed, hvor man blot udveksler mange ord. Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche holdt hovedtalen og gav først en rapport om det oprør, der fandt sted i den amerikanske Kongres i går, da den med et overvældende flertal stemte imod præsident Obamas TTIP-projekt. Dette oprør er på linje med BRIKS-nationernes udfordring imod den samme fjende: Wall Street og det internationale oligarki, som det sås på G7-topmødet sidste weekend. Dette oligarki føler sig berettiget truet, og det kunne hellere lancere en ny verdenskrig, end det kunne transformere sig – bemærk blot den anti-russiske retorik på G7-topmødet. Faren for en global atomkrig er til stede, og man må være opmærksom på det.

Alternativet er en ny relation, der er fri for geopolitik, mellem nationer, der arbejder sammen for menneskehedens fælles mål som helhed, og det, som prominente tyskere, der kritiserede G7-topmødet, gjorde, må optrappes, især tidligere tyske kansler Helmut Schmidt, der sagde, at man ikke alene skulle invitere Putin, men også lederne af de fire andre BRIKS-lande. Den tyske kansler Merkel må udskiftes, sanktioneerne mod Rusland må afsluttes, den bedrageriske hjælp, der ikke går til grækerne, men til bankerne, må stoppe, og tilhængere af folkemord, såsom David Attenborough, der mødtes med Obama i det Hvide Hus umiddelbart før G7-topmødet, og som ønsker at dekarbonisere verden og eliminere det meste af verdens befolkning, må stoppes.

BRIKS-alternativet er blevet opbygget siden topmødet i Fortaleza i Brasilien for et år siden; hundreder af aftaler er blevet indgået mellem disse fem lande, men også mellem andre lande, som det ses af de enorme projekter, Nicaragua Kanalen og den transkontinentale Brasilien-Peru-jernbane mellem Atlanterhavet og Stillehavet, som Kina går i gang med. Der er

BRIKS' Nye Udviklingsbank og Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank, de nye institutioner, der er forpligtende engageret til at finansiere sådanne projekter.

Den Nye Silkevej er, siden Schiller Instituttet foreslog den for 25 år siden, aldrig kun blevet anskuet som et eksklusivt, økonomisk program, men som et fundament for stabilitet og fred på global skala, sagde Helga. Siden den kinesiske præsident Xi Jinping annoncerede den Nye Silkevej i 2013, er den blevet virkeliggjort i det praktiske liv, og den er udtrykkeligt blevet defineret som værende imod enhver geopolitik. Med hensyn til det kinesiske input, så er det i sit koncept drevet af konfucianisme og dennes princip om venskabelige relationer, der udvikler sig til harmoni – meget lig Nicolaus Cusanus' indbyrdes forbindelse mellem mikrokosmos og makrokosmos.

Helga genkaldte også Schillers forslag om at højne den menneskelige sjæl gennem skønhedens princip, der er identisk med frihed, den samme idé om harmoni, der fremmes gennem en stat, der blot er et middel til at opnå menneskehedens mål, snarere end et middel for eliten til at bevare sin magt. Det, vi behøver for fremtiden, er ægte statskundskab, der arbejder for det sande, det gode og det skønne, og ikke for det falske, det onde og det hæslige, sagde Helga.



Men under diskussionsperioden, der efterfulgte hendes hovedtale, advarede hun også om ikke at forblive i søvngængeriet, men blive aktiv og vække befolkningen til bevidstheden om den akutte fare for krig og få den mobiliseret til fordel for et paradigme for en massebevægelse, for det er nødvendigt i Europa og USA, så man kan få smidt geopolitik ud, og en verden for menneskeheden kan blive skabt.

Tom Gilleberg efter Schiller Institutts konference i Paris:

Genopbyg verden i BRIKS-æraen

»Vi befinder os ved en afgørende skillevej, hvor vi her, ved udgangen af juni måned, ikke ved, om vi har et internationalt finanssystem, eller om det falder fra hinanden. Vi befinder os i en situation, hvor vi ikke ved, om man i desperation over, at det nuværende system har spillet fallit, vil starte en atomkrig, vil fortsætte med provokationerne mod Rusland, mod BRIKS-landene, og dermed sætte dagsordenen for, at man kan starte en atomkrig med Rusland.«

TEMA: LÆR AF HISTORIEN:

**100 års dumhed: Den moralske
sump, som var det 20.**

århundrede.

3 EIR-artikler: Afsættelsen af Bismarck og starten på 1. Verdenskrig – mere ...

Download (PDF, Unknown)

<http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2015/06/EIR-juni-2015-Londons-mord-p%C3%A5-McKinley-lancerede-et-%C3%A5rhundrede-med-politiske-mord.pdf>

Download (PDF, Unknown)

Download (PDF, Unknown)

Går vi i søvne ind i en Tredje, atomar Verdenskrig?

LaRouche-bevægelsen, 12. juni 2015: Med Obamaregeringen, Kongres-republikanere og IMF, der med stor fanfare var værter for Victoria Nulands »Yats« i Washington torsdag, rykkede det selv samme nazi-regime verden et tvivlsomt skridt nærmere en term nuklear udslettelseskrig den selv samme dag. Præsident Petro Poroshenko satte en ny lov i kraft, der lukkede al ukrainsk-russisk militærsamarbejde ned, hvilket betyder, at russiske fredsbevarende styrkers transit til den tilgrænsende

Transnistria-fastlandsregion afskæres. For at understrege pointen meddelte den ukrainske forsvarsminister, at S-300 luftforsvarssystemer var blevet flyttet til grænsen mellem Ukraine og Transnistrien i en klar optrapning af det, Yatsenjuk beskriver som »Ukraines krig med Rusland«.

Denne galskab vil ikke ophøre, før både Obama og Angela Merkel fjernes fra embedet. Obama har gjort alt, hvad der står i hans magt, for at fremme konfrontation med Rusland, nøjagtigt, som Lyndon LaRouche advarede så langt tilbage som i slutningen af 2011, da afsættelsen og mordet på Gaddafi i Libyen fandt stand.

Nu har begivenheder på Ukraine-fronten og i hele det baltiske og Sortehavs-området på grænsen til Rusland sat verden på den yderste rand af et udbrud af en stormagtskrig, en krig, der kan føre til atomar udslettelse.

Man kan ikke vurdere den nuværende, strategiske situation mere ligefremt. BaltOp-øvelser i Det baltiske Hav, og NATO-landøvelser på polsk jord finder sted i hele juni måned, hvilket fader sammen med opgøret i Europa over Grækenland. Ifølge nyhedsrapporter i de seneste 36 timer inkluderede de to forslag, som den græske regering fremlagde for EU-kommissionen torsdag, et krav om delvis annullering af gælden. Forslaget blev omgående afvist.

Lyndon LaRouche har understreget, at Merkel er på randen af at blive væltet af fornuftige kræfter i sin egen koalitionsregering, og af to tidligere, tyske kanslere, der alle har krævet, at hun bryder med Obamas besættelse af konfrontation med Putin og Rusland. På et dybere niveau har LaRouche bemærket, at Tyskland er den sidste, levedygtige økonomi i Europa, og at et tysk-russisk samarbejde kan tilvejebringe en vending i det styrt, der ellers ikke går at stoppe, ned i endnu en finansiel og økonomisk katastrofe i det øvrige Europa.

Det samme er sandt for USA, hvor fjernelsen af Obama fra embedet gennem midler, der er foreskrevet i Forfatningen, er det eneste fornuftige handlingsforløb. I modsat fald består valget mellem et dybt, accelererende kollaps af den smule produktive økonomi, der er tilbage i USA, eller også en fuldt optrappet, atomar konfrontation med Rusland og Kina.

Alt imens der er voksende tegn på erkendelse af katastrofen Obama, så er de utilstrækkelige, så længe ledende politiske kredse fremfører, at det »ikke er praktisk« at smide Obama ud nu. Siden hvornår er atomar udslettelse blevet »praktisk«? Ingen ved sin fornufts fulde fem kan påstå, at Obama har de lederegenskaber, som John F. Kennedy demonstrerede, da han forhindrede en atomar udslettelse under den cubanske missilkrise. Situationen i dag er langt farligere end under 1962-missilopgøret mellem USA og Sovjetunionen.

Udelukkende kun Obamas fjernelse, Merkels afsættelse og en omgående tilbagevenden til et Glass/Steagall-system, med begyndelse her i USA, kan løse den udvikling, der nu er i færd med at føre verden hen imod en katastrofal krise. Med Merkel, der er sikkert sat ud på græs, kan de fornuftige kræfter i Tyskland, der promoverer tysk-russisk samarbejde og større økonomisk integration i det nye BRIKS-paradigme, påbegynde processen med at redde Europa.

**Helga Zepp-LaRouche besvarer
spørgsmål på Konferencen på
Manhattan, 6. juni 2015**

SPØRGSMÅL (parafrase): ... man ser vores ungdoms uvidenhed, det samfundsmæssige forfald, som vi er vidne til ... jeg læste, at, i nogle områder underviser de, at vi får vores rettigheder fra regeringen; skræmmende ting. Jeg spekulerer på, hvordan vi skal vende noget af omfanget af dette omkring. Jeg mener, at dagsordenen for at vende tilbage til de grundlæggende principper er så magtfuld og vidunderlig, men det virker som en hård række at hakke, med den uvidenhed og det samfundsmæssige forfald, vi ser i dag. Hillsdale College har talt om de grundlæggende fædre og landets grundlæggelse, og jeg undrer på, om LaRouche-bevægelsen arbejder sammen med Hillsdale, som ikke vil modtage statstilskud, så de er uafhængige af den politiske proces og regeringen. Har De nogen tanker omkring dette?

(Helga besvarer spørgsmålet generelt):

2.52.00

ZEPP-LAROCHE: Idéer er en sjov ting, for man kan ikke købe dem i en forretning, man kan ikke veje dem, de har ingen dimensioner; de er immaterielle. Men de er alligevel det mest magtfulde, der findes i universet. For de kan ændre historiens gang; og hvis de krydser historiske korsveje, hvor det er de rigtige idéer for netop det øjeblik, så kan de flytte bjerge. De kan fuldstændigt ændre paradigmer, og det er sket mange gange i historiens løb.

Og jeg mener, at vi netop nu befinder os i en utrolig afslutning på en epoke, og folk, der under normale omstændigheder ikke tænker så meget på historie, og det er grunden til, at vi ønsker at gå tilbage til historiske kampe, for at lære af dem. Men folk lever som regel deres liv, de ser på, hvad deres plan er, men de tænker ikke rigtigt på tidsepokernes lange buer. Men hvis man ser på universel historie fra dette synspunkt, så kan man faktisk se, at der i historiens løb har været et par gange, hvor paradigmerne blev fuldstændigt udskiftet. Mit yndlingseksempel er: Hvordan kom

vi fra det 14. århundredes Mørke Tidsalder til Italiens Gyldne Renæssance, som dernæst kom til at udgøre grundlaget for de næsten 600 års efterfølgende historie? Og det var, fordi man havde et sammenfald: For det første brød det gamle paradigme sammen; man havde den Sorte Død, man havde flagellanter, heksebrændinger – virkeligt et samfund i forfald. Men så kom der en genoplivelse, fordi der var en håndfuld mennesker – Dante, Petrarck, Padua-skolen, Jeanne d'Arc, Nikolaus af Kues, [kardinal] Bessarion, Plethon – det var virkeligt en håndfuld mennesker, der passede, og der kom en renæssance, der gik tilbage til den store, klassiske, græske periode, som kom i form af den delegation, som Nikolaus af Kues bragte ud af Konstantinopel, efter at byen var faldet i hænderne på muslimerne på den tid; og han førte en delegation fra den græsk-ortodokse kirke til Konkilerne i Firenze og (Cirenza?), og de medbragte Platons værker, der havde været glemt i Europa i 1700 år; der var ingen, der vidste noget om Platon længere. Og dette samt et par andre indflydelser medførte en sådan forandring, at den nye tid, der i realiteten defineredes af især Nikolaus af Kues, fuldstændigt ændrede paradigmet. Nikolaus af Kues sagde helt bevidst, at vi må afvise skolastikken, vi må afvise peripatetikerne, eleverne af Aristoteles' tænkemåde, og alt, der har med det at gøre, og han udviklede en ny metode for tænkning. Han sagde helt bevidst, nu siger jeg noget, som hidtil i historien aldrig har været sagt af noget menneske. Dette var ***De Docta Ignorantia (Om Lærd Uvidenhed)***, og der var især tænkningen med ***Coincidentia Oppositorum (modsatningernes sammenfald)***, idéen om, at det Ene er af en højere kvalitet, en højere orden, end de Mange. Det er en metode til konfliktløsning, for når ens sind først er i stand til at tænke på fornuftens niveau; ikke kun på niveauet for at forstå, eller ratio, intellektets niveau, hvor man altid er fanget i konflikter, modsigelser, paradokser, man ikke kan løse, men at man kan lære at tænke på et højere niveau, ved at hoppe op til fornuftens niveau. På denne måde kan man udvikle en helt anden måde at tænke på, og det er, hvad vi prøver at gøre, for det er tydeligt, at hvis

vi forbliver i området for geopolitik, såkaldte nationale interesser, såkaldt gruppeinteresse, så vil vi få Tredje Verdenskrig, og vi vil ikke alle sammen være her til at reflektere på det. Dette er blevet forstået blandt et voksende antal nationer omkring BRIKS, omkring det kinesiske lederskab, hele »win-win«-idéen. Dette er blevet mere attraktivt. Hvorfor tror man, at så mange lande allierer sig med BRIKS netop nu – hele Latinamerika er med BRIKS, hele Asien er med BRIKS; Afrika ser kun hen til Kina og Indien for at få hjælp, ikke til Europa eller USA.

Man kan se sådan på det: der er to modeller. Den ene er at have krige, konflikter, og det er USA-NATO-Europa-modellen; og så er der modellen med at gå med i store projekter, at få gavn af samarbejde om teknologi, videnskab, rumforskning. Overrasker det jer virkeligt, når de fleste lande siger, vi ønsker at være en del af den anden model?

Så jeg ser ikke bare på forandringen internt i USA, internt i Europa, for der er mange forskellige dynamikker, der kommer ind på nuværende tidspunkt. Jeg ser på dette som en periode med meget, meget pludselige forandringer, med pludselige skift. Hvis det europæiske system kollapser, så vil det omgående bringe spørgsmålet om Glass/Steagall på banen. Og derfor er hele spørgsmålet om et nyt præsidentskab [i USA] ikke blot et spørgsmål om 2016 eller 17, men spørgsmålet om, hvilken opsætning kan der blive mellem O'Malley – der er mange organisationer, der netop nu kæmper for aspekter af det. TPP – der er mange spørgsmål, som folk mobiliserer omkring, for folk indser, at, nu er det slutspillet.

Vores fremgangsmåde er ikke blot at fokusere på eksisterende netværk, selv om det alt sammen er vigtigt og bør være inkluderet, men man må have en slags forudelse om, hvor historien vil være om et par uger, en måned, et par år eller et hundrede år fra nu af. Og hvis man har de rigtige idéer, der kan komme ind i disse dramatiske forandringer, kan man fuldstændigt ændre begivenhedernes gang.

(Spørgeren: Tak, De har inspireret mig.)

3.13.10

SPØRGSMÅL: Godaften, hvordan har De det? Jeg har et par spørgsmål. De har nævnt noget om højhastighedstog (eksprestog), som er en god idé. Hvordan ville De fremme dette spørgsmål, og hvor vil De få pengene fra? Det er et spørgsmål.

Mit andet spørgsmål: Jeg er enig med Dem i spørgsmålet om den måde, vores børn opdrages på, om medierne og det, vores børn ser på Tv. Noget af det, der kommer ud af radioen, er oprørende. Hvad er Deres dagsorden mht. at øge kendskabet/bevidstheden og forbedre præsidentskabet og øge bevidstheden omkring den måde, forældre opdrager deres børn på og det, der vises i Tv!

3.14.25

ZEPP-LAROUCHE: Jeg har ikke noget Tv-apparat, men i går så jeg lidt amerikansk Tv – jeg zappede rundt på kanalerne, og jeg var fuldstændigt forfærdet! Når man ikke har set Tv længe, og man så tænder for det, kan man næsten ikke tro, at det kunne blive værre i forhold til for 10 år siden. Jeg må lige korrigere: Jeg ser tysk Tv, russisk Tv, kinesisk Tv og andre programmer, der har dokumentarer; men jeg mente især de almindelige, amerikanske, populære kanaler. Det er rædselsvækkende; det er så dumt, så banalt, så fuldstændigt designet til at gøre folk frygteligt dumme, og det har en metode. For nogle år siden sagde min mand, vi burde smide fjenden ud af vores stue ved at sparke deres Tv ud af vinduet på lossepladsen; det er måske det bedste, man kan gøre.

Jeg kan kun være enig med Confucius i, at man ikke kan regere ved dekret, men kun ved sit eksempel. I øjeblikket befinder vi

os ved en sådan korsvej. For at sige meget klart, hvad jeg mener: Jeg mener, at vi inden for de næste par uger sandsynligvis vil se det transatlantiske finanssystem bryde sammen. Vi vil se en forhøjet fare for krig. Vi vil sandsynligvis se forandringer i USA's regering. Min mand har mange gange sagt, at, med mindre Obama fjernes fra embedet, ved forfatningsmæssige metoder, så vil denne verdenskrig komme, simpelt hen, fordi Obama er et redskab for denne imperiefraktion. Og hvor det er vanskeligt at se, hvor dette skulle komme fra – historien forløber ikke, som aviserne siger det. Hvis man ser på Første og Anden Verdenskrig, kan man se, at det, der stod i aviserne, blot var 1 %, lige som et isbjerg, hvor man ser 1 % over vandet, og resten er under. Der er i øjeblikket et oprør i institutionerne. Walter Jones [kongresmedlem, R] talte om de 28 sider [hemmeligstemplede, fra den officielle Kongresrapport om begivenhederne omkring 11. september, 2001], og det er utroligt, at man mørklægger begivenhederne omkring 11. september – alene det er utroligt! Men så har DIA for nyligt offentliggjort disse dokumenter, som gør det meget klart, at regeringen løj om Benghasi. De fortalte en historie, som de vidste ikke var sand, om, hvem der dræbte ambassadør Jack Stevens; de vidste, at de libyske våben skulle til de syriske oprørere; de vidste, at disse oprørere ville bygge et kalifat, hvilket er ISIS netop nu i Irak og Syrien. Disse dokumenter var kendt af Benghasi-komiteen, men nu er de deklassificeret, og de kan bruge dem. Der var også Hersh-afsløringerne og mange andre spørgsmål, som er en forfatningsmæssig grund til at undersøge, om denne præsident bør forblive i embedet.

På den anden side er O'Malley fortaler for Glass/Steagall, og Glass/Steagall er første skridt; men derefter må man have et kreditsystem. Måden, hvorpå vi får maglev-tog eller eksprestog eller andre højteknologiske højhastighedstog er ved at anvende Alexander Hamiltons principper, for at fjerne kasinoøkonomien, vende tilbage til et kreditsystem, vende tilbage til en Nationalbank, udstede kreditlinjer. Hver gang, man i historien

har anvendt dette Amerikanske Økonomiske System, såsom under Meiji-genoprettelsen, Tysklands genopbygning efter Anden Verdenskrig, hvor Kreditanstalt für Wiederaufbau brugte samme metode, som Roosevelts Reconstruction Finance Corporation til finansiering. Det var sådan, Tyskland blev genopbygget fra en ruinhob og til det tyske, økonomiske mirakel. Så finansieringen er ikke noget problem, for man kan bevise, at i hvert eneste tilfælde, hvor dette blev anvendt, var fordelene større, selv skatteindkomsten var større end den oprindelige kredit, der blev udstedt, simpelt hen fordi det er hemmeligheden ved menneskelig arbejdskraft, at den skaber mere, end den bruger til at arbejde med. Den skaber en merværdi i forhold til det, som råmaterialerne, værktøjet osv. oprindeligt repræsenterede. Så hemmeligheden ved et kreditsystem er, at det betaler sig selv. Man betaler ikke noget for det, man anvender bare den rigtige metode. Hvis dette sker, tror jeg, at der vil komme en opstand i hele verden, og folk vil kræve bedre uddannelse. De vil se tilbage på perioder i historien, hvor USA var storslået. Det er derfor, det er så vigtigt at gå tilbage til USA's oprindelse og studere, hvordan republikken rent faktisk blev dannet; men også at se på andre lande. Jeg har længe sagt, at vi kun vil komme ud af denne krise, når vi får en ægte dialog mellem civilisationerne, hvor hver kultur og hver nation relaterer til den bedste tradition i den andens kultur. Tyskland er ikke 12 års nationalsocialisme; Tyskland har sandsynligvis også det største antal store videnskabsmænd, opfindere, digtere. Hvis man genopliver dem, og dernæst relaterer til Kina, den fem tusinde år gamle nation med Konfucius, Mencius; med mange perioder, hvor Kina var verdens førende nation, faktisk helt frem til det 15. århundrede. Vi relaterer til Indien, ikke ud fra standpunktet om den nuværende fattigdom i nogle egne af Indien, men som en af de største civilisationer; de vediske skrifter, Upanishaderne, Gupta-perioden, den indiske renæssance i slutningen af det 19. og begyndelsen af det 20. århundrede, Tagore. Det samme med Rusland. Rusland har en storslået historie, med ikke blot Pusjkin og andre store

digtere, men også med videnskab. Vi må simpelt hen fokusere på hele menneskehedens store præstationer, og så kommunikere dette og bygge en ny renæssance ud fra det. Jeg mener, at det er lige så meget inden for rækkevidde, som at den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen. Hvis vi kommer igennem den kommende periode, som altså er krakket, genindføre Glass/Steagall, vende tilbage til politik efter Hamiltons principper, gå med i BRIKS, få en gældskonference for Grækenland og hele Europa, og så gå med i den Nye Silkevej; hvis vi gør det, så vil vi, om et par år, se tilbage på denne periode og sige, hvor var vi dumme, at vi ikke foretog dette spring noget før. Nu læser folk, de studerer, de nyder at være skabende, de distribuerer det og viderekommunikere det til deres børn.

Det beror alt sammen på den aktuelle periode, det er ligesom en prøve for civilisationen; vi kunne miste alt, det kunne ske, at vi ikke mere vil eksistere. Men hvis vi arbejder sammen for denne eksisterende plan, der allerede er i færd med at blive virkeliggjort af mere end halvdelen af menneskeheden, kunne vi få en ny renæssance, der er skønnere end nogen af fortidens renæssancer. Og jeg ønsker, at I virkelig skal have forestillingsevne; hvordan ønsker I, at verden skal se ud om hundrede år? Og så hjælpe os med at kæmpe for at virkeliggøre det.

SPØRGEREN: Blot et tillægsspørgsmål: er det korrekt at sige, at vi er i krig inden for et år?

ZEPP-LAROCHE: Faren er der lige nu. Det er derfor, min mand bliver ved med at sige, at Obama må fjernes fra embedet ved forfatningsmæssige midler. Grunden til, at jeg nævnte isbjergene, at man kun ser den øverste del, og ikke den nederste; hvis man ser tilbage på historien, og man skriver Anden Verdenskrigs historie, så ser man, at der var en stor del, der lå under vandet, som var diplomati, efterretninger, hemmelige efterretningstjenester, alle mulige processer, som man ikke ser; og jeg har en klar mistanke om, at der bag alle

disse skandaler, der nu rammer Obamaregeringen, er et engagement fra nogle institutionelle kræfter i USA, der ønsker at stoppe 3. verdenskrig. Det er min [overbevisning] – jeg har ikke bevis for det, men jeg tror, at hvis man ser tilbage på, hvordan historien fungerer, så bruger folk undertiden en skandale til at standse noget, som de ikke har modet til at sige højt og ligeud. Jeg ser i øjeblikket en stor uro – f.eks. pressekonferencen om de 28 sider, som Rand Paul afholdt sammen med kongresmedlemmerne Walter Jones, Massey og Lynch, og familierne til ofrene for 11. september, og så Bob Graham, senatoren, den tidligere leder af Kongresundersøgelseskomiteen for 11. september var der også; det fik pressedækning over hele USA og internationalt. Når det først begynder at ske, så kan det ikke stoppes. Hvorfor er det så vigtigt? Fordi man så kommer frem til de virkelige årsager til terror, finansieringen af terror. Man må genoverveje hele den aktuelle politik, som f.eks. Irak, baseret på løgne; Afghanistan, baseret på løgne; Libyen, totalt løgn; Syrien, totalt løgn. Alt dette vil blive undersøgt, og folk vil sige: Vent lige et øjeblik. Var disse krige, baseret på løgne, virkeligt fremmede for amerikanske interesser? Eller var de det modsatte? Forårsagede halshugningen af én terrorist ved magt ikke, at der opstod 30 nye? Burde vi ikke have en helt anden fremgangsmåde, og hvis USA ville gå med i BRIKS og den Nye Silkevej, kunne vi gå sammen med Rusland, Kina, Indien, Iran, Egypten, Syrien, og så kunne vi udvikle Mellempøsten, og så ville man udtørre terroren. Hvis man blot fortsætter med at bombe, vil det skabe mere kaos og mere ... Så man må have et komplet overblik over det hele, og det kunne ske i de næste uger og måneder.

SPØRGER: Om sandsynligheden for 3. Verdenskrig: USA sendte en militærenhed ind i Ukraine for at være rådgivere for de ukrainske nazister, der har magten, og denne militærenhed var 173. Luftbårne, 'De skrigende ørne'. Rent historisk sender man

ikke 'De skrigende ørne' ind, med mindre man har til hensigt at kæmpe. Sidst, de blev sat ind, var i den sydvietnamesiske republik for at rådgive dem, og I ved, hvad det førte til. Dette er blot en kommentar til sandsynligheden for 3. Verdenskrig; det er en reel trussel.

3.35.15

ZEPP-LAROUCHE: Jeg mener, at denne idé med en win-win-strategi, som Kina har sat på dagsordenen, virkeligt er måden at overvinde det på, for når man først har – det er derfor Schiller Instituttet og EIR udgav denne nye rapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, som virkeligt er idéen om den fælles interesse for alle. Det er sådan, man overvinder geopolitik, og jeg mener, at det faktisk er konceptet, at hvis man begynder med menneskehedens fælles interesser, kan man reorganisere alle institutioner til at tilpasse sig til det. Når man først har en Verdenslandbro, vil man få en ny sikkerhedsarkitektur, som slutteligt vil have til følge, at forsvar bliver unødvendigt. For hvis man arbejder sammen – vi skulle være i stand til at blive atomvåbnene kvit ved enten at fjerne dem eller gennem våben, der bygger på nye, fysiske principper, hvilket var SDI (Strategisk Forsvarsinitiativ), som Lyndon LaRouche promoverede, og næsten fik gennemført, for nogle og tredive år siden.

Jeg er fuldt og fast overbevist om, at vi har nået et punkt i menneskehedens historie, hvor vi enten foretager dette spring, eller også vil vi ikke eksistere. Der bliver ikke endnu en lille krig ... jeg tror, at vi er ved et punkt, hvor vi enten foretager et evolutionært spring til det nye paradigme for menneskehedens fælles mål, eller også er det efter al sandsynlighed ikke værd at diskutere, hvad der bliver tilbage.

...

(Helga om princippet om én menneskehed)

Jeg taler faktisk ikke om en ny organisation; jeg taler om et

nyt princip. Et princip, som på en vis måde er idéen om, at man har nationale interesser imod andre nationers, eller grupper af nationers, interesser. Det er en udlevet idé. Vi må gå over til den idé, at der kun er én menneskehed, og at denne ene menneskehed kun har én interesse. Vi må se på det, lige som astronauterne, som den blå planet ude fra rummet, uden for planeten, og de siger alle det samme, kosmonauter, taigonauter, astronauter; de kommer alle sammen hjem med den samme oplevelse, de siger: Min Gud, vores planet er så lille i det enorme Solsystem, i en endnu større galakse, og der er milliarder af galakser der ude, som vi næsten intet ved om. Så hvorfor ikke arbejde som én civilisation og forsvare denne blå planet i dette ekstremt store univers og forsøge at forstå, hvordan vi som art kan overleve? For den menneskelige civilisation er skrøbelig. Geofysikere fortæller os, at, i universets historie opstod mennesket blot ét sekund før midnat, og det vil forsvinde ét sekund efter midnat. For når Solen ophører med at fungere, om to milliarder år, eller vi rammes af asteroidenedslag, så er det farer, der kunne eliminere os pga. farer fra rummet. Vi fastholder, at dette er en tåbelig idé, for argumentet imod disse mennesker er, at det ville betyde, at Beethoven har komponeret forgæves, eller Schubert eller Schumann, Bach, Mozart; og det er en uacceptabel idé. For hvordan kan man have en sådan skønhed i musik, der forsvinder? Så vi må tænke på, at vi skal være den udødelige art. Vi skal være den første art – og vi ved jo ikke, om der er andre arter et sted, vi har ikke mødt dem – men på nuværende tidspunkt er vi den eneste, skabende art. Vi må sørge for, at vi nu gør det rigtige, så vi kan eksistere om to milliarder år, ti milliarder år, eller i al evighed. At tænke sådan; tænk ikke på små spørgsmål, tænk på store spørgsmål. Det er det, der gør os til mennesker; intet dyr har nogen som helst idé om fremtiden. Hvis man siger til sin hund, at i morgen vil vi gå en tur, så vil hunden løbe hen til døren og 'sige' gå en tur! Den har intet begreb om, at, i morgen er i morgen. Den hører 'gå tur', og så vil den gå tur nu. Hvis man siger til sin hund, at man vil give den en dejlig steg til

dens fødselsdag om tre måneder; det er bare ærgerligt!

...

(Helga om en positiv bevægelse for fremtiden)

3.44.00

Jeg vil gerne sige, at det, vi har brug for i USA, og de fleste andre steder i verden, er en massebevægelse for udvikling. De fleste mennesker har et spørgsmål, som de kan lide at kæmpe IMOD – det er nyttigt, og det bør ske – men jeg mener, at det, vi virkelig har brug for, er en massebevægelse for fremtiden. En massebevægelse for en kulturel renæssance, for en global genopbygning af økonomien, for kun, hvis man har en positiv løsning, at man kan løse kriminaliteten, ungdomskriminalitet, pornografi, alle mulige perversiteter; man må have en positiv idé.

...

(Helga om betydningen af historie som videnskab)

3.51.20

Jeg vil gøre det ganske kort: Det, der er så fascinerende ved historie, er, at det er en videnskab. De fleste mennesker mener ikke, at historie er videnskabelig. Beviset er, at f.eks. at Friedrich Schiller var i stand til at gennemskue Habsburg-imperiets forkerte rapporter om Wallenstein og uden historiske optegnelser kunne nå frem til en korrekt vurdering af, hvem Wallenstein var, hvilket først blev bevist af historikere 150 år senere. Med andre ord, så var han i stand til at erkende den nødvendige idé, baseret på den idé, at han allerede havde mistanke om, at kildematerialet var forkert, baseret på, hvem der havde videregivet det. Det er for mig et meget godt eksempel på en evne til forudelse, som gør Lyn i stand til hele tiden at give et begreb et navn, en ny udvikling, hvor han siger, det er dette, og så siger folk

flere måneder senere, nå ja, LaRouche var den første til at give det et navn. Der er en enestående overensstemmelse med sindets skabende evner, og så, hvordan historien udvikler sig, hvilket er en videnskab. For mig er der en stor overensstemmelse med Friedrich Schillers skrifter, 'Hvorfor bør vi studere universalhistorie', som jeg virkelig vil anbefale alle at gå hjem og læse, 'Hvorfor, og til hvilket formål, studerer vi universalhistorie?'. I slutningen siger han, at hvis man forstår den rigdom, vi har arvet fra tidligere generationer, bør det opmuntre og inspirere os alle til at bidrage med noget, således, at når vi forlader livets scene, har vi tilført en rigdom til de kommende generationer. Og det kan vi alle sammen gøre. Det inspirerer os. Det forbinder os med den kæde af generationer før os, der er døde, og det er forbindelsen og broen til fremtidens generationer, hvis vi organiserer vores liv på en rig måde, så vi bidrager til civilisationens fremskridt. Det er i realiteten meningen med historie på en ikke-akademisk måde.

...

**Helga Zepp-LaRouche:
Hovedtale ved Schiller
Institut-konference på**

Manhattan, D-dag: Prometheus-udfordringen under udfoldelse: BRIKS, en ny æra for menneskeheden

Det glæder mig at tale med jer i dag, på denne særlige dag, som er D-dag, og det bør fylde os alle med håbet om, at faren for en ny fascisme, der er ved at vokse frem i verden, kan besejres – men forhåbentlig med færre tab. Jeg siger dette, fordi vi netop nu befinder os på randen af Tredje Verdenskrig, og det gør vi af nøjagtigt de samme grunde, der forårsagede Første Verdenskrig og Anden Verdenskrig: en imperiemagts interesser imod nationers velfærd og almene vel.

Se hele konference-videoen med den fantastisk spændende diskussion:

Download (PDF, Unknown)

LaRouche: Vi står nu over for truslen om en

udslettelseskrig

Fra LaRouche-bevægelsen 10. juni 2015 – »Vi står nu over for truslen om en udslettelseskrig, dvs. en krig, der ville betyde den menneskelige arts udslettelse«, erklærede Lyndon LaRouche under en diskussion her til aften med LaRouche PAC's Komite for National Politisk Strategi.

»Hvis Obama stadig er ved magten, når vi når frem til 4. juli, så vil en generel krig meget snart være over os. Folk tænker på forskellige områder, forskellige problemer, forskellig politik. De må indse, at der er en global politik, en forenet, global politik, der må erkendes. Der kan være lokale begivenheder, men de virkelige begivenheder, som er vigtige, er de, der udgør truslen om den menneskelige arts udslettelse.

Og det, der foregår i denne proces, under Obama – hvis Obama ikke fjernes snart, så vil følgerne, inden for en måned eller så, være, at begivenhederne kommer væltende, og vi vil få en global, termonuklear krig. Og problemet er, at der sandsynligvis ikke kommer nogen løsning ud af det, kun død.

Vi kom tæt på det, da præsident John F. Kennedy håndterede Cubakrisen, der i realiteten truede med en global atomkrig. Det var allerede i det, og præsident Kennedy fik den russiske regering til at holde sig tilbage. Og de store bombekapaciteter, som Rusland havde til rådighed, blev rent faktisk fyret af i de øde landområder i det nordlige Rusland. Hvis det ikke var sket, hvis Kennedys intervention ikke havde haft denne virkning, så ville vi have oplevet noget, der svarer til det, der truer os fra den rolle, der spilles af det britiske redskab, der hedder Obama.

Hvis Obama ikke meget snart fjernes fra embedet, eller en intervention af lignende art ikke sker i stedet for, så kunne hele planeten, hele menneskeheden, være truet af

udslettelse. Og det er ikke meget forskelligt fra det, der skete med Krustjov, det, der kunne være sket dengang.

Men denne begivenhed er langt større, og Obama langt værre mht. sin politik. Med hensyn til national politik er han planetens værste person i moderne historie, for det, han truer med at gøre med sin politiks kurs, er at udslette den menneskelige art, hvad enten han ved det eller ej.«

Endnu mens truslerne mod Rusland, der kommer fra Obamas, og nu også fra hans fætter Jeb Bush' mund, forsætter med at eskalere, så lyder der mentalt sundere røster fra hele planeten om at sætte en bremseklods for denne galskab, før det er for sent.

I Tyskland vokser på forskellige fronter oppositionen til Det britiske Imperiums vanvid, som det kom til udtryk i den seneste politiske intervention fra de tre, førende statsmænd – Schmidt, Schröder og Steinmeier – og lignende sprækker breder sig over hele Europa.

I USA har professionelle militære ledere, så som gen. Ray Odierne, offentligt erklæret, at sammenbruddet i kommunikationerne mellem USA og Rusland er alarmerende og »afgjort øger faren for fejlberregninger«, der kunne føre til en farlig eskalering frem mod krig. Topeksperter inden for missilforsvar og tidligere militærrådgiver Ted Postol har kaldt truslen med den amerikanske opstilling af mellemdistanceraketter i Europa for »militært stupidt og kunne øge chancerne for et uventet uheld eller en fejlberregning, der fører til atomkrig«.

Det er derfor, vi må fjerne Obama fra embedet, understregede Lyndon LaRouche endnu engang i dag. Det er den hurtigste, og den eneste sikre måde at komme faren for atomkrig i forkøbet. Han er en agent for briterne, og han udfører Det britiske Imperiums beskidte arbejde, inklusive at forsvare et smuldrende finansimperium, der i realiteten er den drivende

kraft hen imod krig. Mht. den tyske kansler Angela Merkel, så erklærede LaRouche, »Jeg mener, at hun bør fjernes fra sit embede omgående. Det, hun bl.a. gør, er, at hun bringer Tyskland i alvorlig fare.«

Der er en klar vej ud af denne krigsfare og hen imod at erstatte Det britiske Imperium med et nyt, internationalt system, der er i overensstemmelse med menneskets sande natur.

»Spørgsmålet er temmeligt komplekst, men interessant«, erklærede LaRouche under diskussion med medarbejdere i går.

»For det første, hvis Tyskland får lov til af sig selv at åbne en relation med Rusland med en aktiv, økonomisk politik, så vil den russiske politik blive styrket; og den tyske økonomi bliver beskyttet mod et sammenbrud, hvor det går ind i kategorien af at være løbet over ende, som gælder for det meste af resten af Vesteuropa. Så dette er realiteten; og det umiddelbare problem er nu Merkel. Så længe Merkel med sin politik har kontrol over den tyske økonomi, vil den tyske økonomi snart styrte ned i den samme dystre tilstand, som i andre dele af Vest- og Centraleuropa.«

Titelbillede: Obomba!

BROCHURE: HVORFOR USA OG EUROPA

**MÅ GÅ MED I BRIKS – En ny,
international
orden for menneskeheden.
Udbred denne
nye, verdensforenende politik
for fred og
fremgang for alle. Gå med i
kampen!**

– En ny, international orden for menneskeheden.

Intet betydningsfuldt opnås uden kamp. (Og dette er ganske afgjort en kamp).

GÅ MED I KAMPEN!

**UDBRED DENNE NYE, VERDENSFØRENENDE POLITIK FOR FRED OG
FREM GANG FOR ALLE.**

NU komplet digital version 36 sider. Trykt version 20 sider.

Download (PDF, Unknown)

Download (PDF, Unknown)

Hør/se optagelserne fra Tom Gillesbergs og Christian Olesens valgmøde

Hør/se her